

Profil praktyczny

Raport zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Nazwa kierunku studiów: filologia angielska

Nazwa i siedziba uczelni prowadzącej kierunek: Małopolska Uczelnia
Państwowa im. rtm. Witolda Pileckiego w Oświęcimiu

Data przeprowadzenia wizytacji: 7-8.12.2023 r.

Warszawa, 2023

Spis treści

1. Informacja o wizytacji i jej przebiegu	3
1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej	3
1.2. Informacja o przebiegu oceny	3
2. Podstawowe informacje o ocenianym kierunku i programie studiów	4
3. Propozycja oceny stopnia spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej określona przez zespół oceniający PKA	5
4. Opis spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej i standardów jakości kształcenia	6
Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się	6
Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się	10
Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie	21
Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry	27
Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie	32
Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku	40
Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku	42
Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia	45
Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach	48
Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów	49
Zalecenia	51
5. Załączniki:	52
Załącznik nr 1. Podstawa prawna oceny jakości kształcenia	52

1. Informacja o wizytacji i jej przebiegu

1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Przewodniczący: prof. dr hab. Ryszard Kasperowicz, członek PKA

członkowie:

1. dr Dorota Guttfeld, ekspert PKA
2. dr hab. Katarzyna Smyk, ekspert PKA
3. mgr Beata Opala, ekspert PKA ds. pracodawców
4. Magdalena Herman, ekspert PKA ds. studenckich
5. mgr Sara Zemczak, sekretarz zespołu oceniającego

1.2. Informacja o przebiegu oceny

Ocena jakości kształcenia na kierunku filologia angielska na profilu praktycznym realizowanym w Małopolskiej Uczelni Państwowej im. rtm. Witolda Pileckiego w Oświęcimiu została przeprowadzona z inicjatywy Polskiej Komisji Akredytacyjnej w ramach harmonogramu prac określonych przez Komisję na rok akademicki 2023/2024. Poprzednia ocena programowa została przeprowadzona w roku akademickim 2015/2016 i Uchwałą Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej nr 181/2016 z dnia 28 kwietnia 2016 r. wydano ocenę warunkową. Ponowna ocena miała miejsce po dwóch latach w roku akademickim 2017/2018 i Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej Uchwałą nr 427/2018 z dnia 9 lipca 2018 r. wydało ocenę pozytywną.

Wizytację poprzedzono zapoznaniem się zespołu oceniającego z raportem samooceny przekazanym przez Władze Uczelni. Zespół odbył także spotkania organizacyjne w celu omówienia kwestii w nim przedstawionych, spraw wymagających wyjaśnienia z Władzami Uczelni oraz szczegółowego harmonogramu przebiegu wizytacji.

Ocena została przeprowadzona w trybie stacjonarnym. Wszystkie spotkania odbyły się zgodnie z procedurami przy udziale wszystkich członków zespołu oceniającego.

Wizytacja rozpoczęła się od spotkania z Władzami Uczelni. W trakcie wizytacji odbyły się spotkania ze studentami, z przedstawicielami samorządu studenckiego i studenckiego ruchu naukowego, nauczycielami akademickimi prowadzącymi kształcenie na ocenianym kierunku, z osobami odpowiedzialnymi za doskonalenie jakości kształcenia, funkcjonowanie wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia, publiczny dostęp do informacji publicznej oraz z przedstawicielami otoczenia społeczno-gospodarczego. Ponadto dokonano przeglądu wybranych prac dyplomowych i etapowych, przeprowadzono hospitację zajęć oraz dokonano przeglądu bazy dydaktycznej wykorzystywanej w procesie dydaktycznym. Przed zakończeniem wizytacji dokonano oceny stopnia spełnienia kryteriów i sformułowano wstępne wnioski, o których Przewodniczący zespołu oraz eksperci poinformowali Władze Uczelni na spotkaniu podsumowującym.

Podstawa prawna oceny została określona w załączniku nr 1, a szczegółowy harmonogram wizytacji, uwzględniający podział zadań pomiędzy członków zespołu oceniającego, w załączniku nr 2.

2. Podstawowe informacje o ocenianym kierunku i programie studiów

Nazwa kierunku studiów	filologia angielska	
Poziom studiów (studia pierwszego stopnia/studia drugiego stopnia/jednolite studia magisterskie)	studia pierwszego stopnia	
Profil studiów	praktyczny	
Forma studiów (stacjonarne/niestacjonarne)	stacjonarna/niestacjonarna	
Nazwa dyscypliny, do której został przyporządkowany kierunek ^{1,2}	językoznawstwo 81,5% literaturoznawstwo 18,5 %	
Liczba semestrów i liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie określona w programie studiów	6 semestrów 180 ECTS	
Wymiar praktyk zawodowych ³ /liczba punktów ECTS przyporządkowanych praktykom zawodowym	960 h, 24 miesiące	
Specjalności / specjalizacje realizowane w ramach kierunku studiów	tłumaczeniowa język angielski w biznesie i turystyce	
Tytuł zawodowy nadawany absolwentom	licencjat	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba studentów kierunku	97	-
Liczba godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów ⁴	2325 h	1383 h
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	93 ECTS	55 ECTS
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom kształtującym umiejętności praktyczne	93 ECTS	93 ECTS
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć do wyboru	63 ECTS	63 ECTS

¹W przypadku przyporządkowania kierunku studiów do więcej niż 1 dyscypliny - nazwa dyscypliny wiodącej, w ramach której uzyskiwana jest ponad połowa efektów uczenia się oraz nazwy pozostałych dyscyplin wraz z określeniem procentowego udziału liczby punktów ECTS dla dyscypliny wiodącej oraz pozostałych dyscyplin w ogólnej liczbie punktów ECTS wymaganej do ukończenia studiów na kierunku

² Nazwy dyscyplin należy podać zgodnie z rozporządzeniem MNiSW z dnia 20 września 2018 r. w sprawie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin artystycznych (Dz.U. 2018 poz. 1818).

³ Proszę podać wymiar praktyk w miesiącach oraz w godzinach dydaktycznych.

⁴ Liczbę godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów należy podać bez uwzględnienia liczby godzin praktyk zawodowych.

3. Propozycja oceny stopnia spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej określona przez zespół oceniający PKA

Szczegółowe kryterium oceny programowej	Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium określona przez zespół oceniający PKA ⁵ kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione
Kryterium 1. konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się	Kryterium spełnione
Kryterium 2. realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się	Kryterium spełnione częściowo
Kryterium 3. przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie	Kryterium spełnione częściowo
Kryterium 4. kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry	Kryterium spełnione częściowo
Kryterium 5. infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie	Kryterium spełnione częściowo
Kryterium 6. współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku	Kryterium spełnione
Kryterium 7. warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku	Kryterium spełnione
Kryterium 8. wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia	Kryterium spełnione częściowo
Kryterium 9. publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach	Kryterium spełnione
Kryterium 10. polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów	Kryterium spełnione częściowo

⁵ W przypadku gdy oceny dla poszczególnych poziomów studiów różnią się, należy wpisać ocenę dla każdego poziomu odrębnie.

4. Opis spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej i standardów jakości kształcenia

Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 1

Kierunek filologia angielska oferuje dwa moduły specjalnościowe: *tłumaczeniowy* i *język angielski w biznesie i turystyce*. Koncepcja kształcenia na kierunku wpisuje się w misję Uczelni w zakresie sprostania potrzebom gospodarczym lokalnego otoczenia, wyposażenia studentów w umiejętności komunikacji w środowisku międzynarodowym i kształtowania postaw humanistycznych, a także w strategię Uczelni w zakresie zapewniania jakości kształcenia i współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym. Cele kształcenia przewidują wyposażenia studenta w wiedzę językoznawczą, ale też wiedzę o literaturze, kulturze i historii krajów angielskiego obszaru językowego, wykształcenie umiejętności w zakresie analizy i interpretacji tekstu, tworzenia tekstu pisemnego i mówionego oraz przekładu.

Zarówno koncepcja, jak i cele kształcenia, mieszczą się w dyscyplinach, do których przyporządkowano kierunek. Kierunek przyporządkowano do dwóch dyscyplin: dyscypliną wiodącą jest językoznawstwo, do którego przypisano 81.5 % liczby punktów ECTS koniecznych do ukończenia studiów, drugą wskazaną dyscypliną naukową jest literaturoznawstwo. Przyporządkowanie do tych dyscyplin nie budzi zastrzeżeń: w sposób naturalny tworzą one teoretyczne podstawy filologii, a proporcje przyporządkowania wynikają z liczby punktów ECTS za poszczególne zajęcia, realizujące efekty uczenia się powiązane z językoznawstwem i literaturoznawstwem. Uczelnia przedstawiła szczegółową listę zajęć, które przyporządkowano do poszczególnych dyscyplin, potwierdzającą, że zostały one w większości trafnie zidentyfikowane, a zatem proporcje są uzasadnione. Jednocześnie w tym szczegółowym wyliczeniu pojawiają się pewne drobne niekonsekwencje. Dla niektórych zajęć (*seminarium dyplomowe* i *tłumaczenie literatury*) wykazano częściowy przydział punktów do obu dyscyplin, ale w przypadku zajęć *Seminarium dyplomowe* takie przyporządkowanie do obu dyscyplin jest nieprawidłowe, ponieważ efekty uczenia się i treści kształcenia dla seminarium odwołują się wyłącznie do metodologii językoznawstwa.

W programie pojawiają się też zajęcia nieprzypisane do żadnej z dyscyplin; o ile w przypadku bloku zajęć *Praktycznej Nauki Języka Angielskiego* jest to decyzja słuszna (zajęcia te zapewniają bazę dla dalszego budowania wiedzy i umiejętności), o tyle wątpliwości budzi podobne potraktowanie zajęć *kultura USA*, *kultura Wielkiej Brytanii*, *historia USA* i *historia Wielkiej Brytanii*. Treści kształcenia dla tych zajęć wskazują de facto na realioznawstwo, a dwóch dalszych obejmują historię polityczną i rozwoju społecznego, a przewidziane dla tych zajęć efekty uczenia się wskazują na zastosowanie metodologii nauk społecznych. Zajęcia te można bardziej spójnie potraktować jako realizujące efekty z zakresu nauk społecznych.

Koncepcja i cele kształcenia odwołują się do obszarów działalności zawodowej filologa języka nowożytnego, przede wszystkim w zakresie przekładu, przy czym moduł „tłumaczeniowy” obejmuje więcej typów przekładu (tłumaczenia audiowizualne, literackie, symultaniczne), a moduł „język angielski w biznesie i turystyce” kładzie nacisk na ustne i pisemne tłumaczenie tekstów specjalistycznych (biznesowych, handlowych, turystycznych) oraz zastosowanie angielskiego

w komunikacji ze współpracownikami, kontrahentami, klientami i turystami w kontekście zawodowym. Koncepcja i cele kształcenia uwzględniają postęp w obszarze działalności zawodowej tłumacza, nawiązując do współczesnego podziału czynności zawodowych w branży tłumaczeniowej (np. wymieniając „stanowiska tłumacza, postedytora, terminologa czy koordynatora zespołu tłumaczącego”) oraz do współczesnego warsztatu tłumacza, w tym „nowoczesnych technologii informacyjnych oraz specjalistycznego sprzętu i oprogramowania, np. oprogramowania do tłumaczenia wspomagane komputerowo (narzędzia CAT) czy programów do tłumaczenia audiowizualnego za pomocą napisów”. Nieco mniej szczegółowo koncepcja odnosi się do pozatłumaczeniowych zadań filologa zatrudnionego „w sektorze usług turystycznych lub w sferze szeroko rozumianego biznesu (zwłaszcza w firmach posiadających kontakty międzynarodowe, przedsiębiorstwach z ekspozycją na rynki zagraniczne, a także międzynarodowych korporacjach)”; do zadań tych należy „obsługa korespondencji, prezentacja oferty handlowej lub usługowej czy międzynarodowe negocjacje w języku angielskim”, co jednak zostaje sprowadzone do znajomości języka specjalistycznego, efektywnej komunikacji ustnej w środowisku międzynarodowym i biegłej obsługi pakietu biurowego.

Pewne niespójności występują między koncepcją kształcenia a sylwetką absolwenta, ponieważ koncepcja kształcenia powołuje się na wód filologa języka nowożytnego (klasyfikacja KZiS); tymczasem według opisów zawodów wortalu PSZ, zadania zawodowe filologa języka nowożytnego obejmują m.in. nauczanie języka. Zważywszy, że zadanie to istotnie jest obecne w efekcie uczenia się i treściach kształcenia dla jednego z przedmiotów ujętych w programie (*nauczanie języka angielskiego w firmie*), **rekomenduje się** usunięcie niespójności pomiędzy koncepcją kształcenia a sylwetką absolwenta w tym zakresie poprzez wymienienie również zadań lektora języka obcego w sylwetce absolwenta jako aspektu zawodu filologa.

Koncepcja i cele kształcenia są bezpośrednio powiązane ze specyfiką otoczenia społeczno-gospodarczego Uczelni, która uzasadnia zwłaszcza rozbudowanie zajęć języka niemieckiego oraz powstanie dwóch modułów specjalnościowych, stawiających na przygotowanie studentów do tłumaczenia w parze polski/angielski (w ramach modułu tłumaczeniowego), a także do uczestniczenia w obsłudze kontaktów międzynarodowych i ruchu turystycznego (w ramach modułu *język angielski w biznesie i turystyce*). Koncepcja kształcenia obejmuje między innymi zajęcia zagadnienia związane z rozwijaniem znajomości słownictwa z zakresu biznesu i turystyki, umiejętności prezentacji i negocjacji w języku obcym w firmie, wykonywania tłumaczeń ustnych i pisemnych w parze angielski-polski, prowadzenia korespondencji biznesowej w języku angielskim, przygotowywanie ofert i kontraktów, tłumaczenia ustnego spotkań biznesowych, oraz przygotowywania anglojęzycznych opisów obiektów i atrakcji turystycznych.

Koncepcja kształcenia została sformułowana we współpracy z przedstawicielami interesariuszy zewnętrznych działających w ramach Instytutowej Rady Interesariuszy Zewnętrznych oraz opiniowana przez Samorząd Studencki Uczelni.

Koncepcja kształcenia w obecnej formie nie przewiduje kształcenia na odległość i podkreśla wartość nauczania w kontakcie bezpośrednim, chociaż Uczelnia uwzględnia taką ewentualność w razie wskazań epidemiologicznych. Do kształcenia na kierunku wykorzystywane są platformy do nauczania zdalnego, jednak wyłącznie do nauczania asynchronicznego (ćwiczenia, umieszczanie materiałów, informacja zwrotna do powstających projektów).

Kierunkowe efekty uczenia się są zgodne z koncepcją i celami kształcenia oraz profilem praktycznym. Wskazane zastosowania wiedzy i umiejętności obejmują m.in. analizę i interpretację tekstów literackich i kulturowych, komunikację z podmiotami działalności gospodarczej, instytucjami i specjalistami, stosowanie języków specjalistycznych, organizowanie pracy w zespole.

Efekty uczenia się dla zajęć przeważnie dobrze uszczegóławiają efekty kierunkowe i wskazują na konkretne zastosowania wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych w kontekście zawodowym.

Jak wspomniano powyżej, koncepcja kształcenia powołuje się na klasyfikację zawodów i zakres kompetencji filologa języka nowożytnego, nie wspominając wprost, ale implikując rolę wiedzy o nauczaniu języka, podczas gdy efekty uczenia się dla zajęć (realizowane przez zajęcia *nauczanie języka angielskiego w firmie*) wskazują wprost również na kompetencje z tego zakresu.

Kierunkowe efekty uczenia się są zgodne z poziomem 6 Polskiej Ramy Kwalifikacji i bardzo czytelnie odwołują się do wszystkich charakterystyk. Również efekty uczenia się dla zajęć mówią konsekwentnie o umiejętnościach i wiedzy na poziomie zaawansowanym, prawidłowo rozróżniają wiedzę od umiejętności i kompetencji społecznych oraz uwzględniają wszystkie charakterystyki.

Efekty kierunkowe są specyficzne w wystarczającym zakresie: precyzują kierunek, dyscypliny oraz język specjalności, do której się odnoszą, a ich uszczegółowienie dla poszczególnych zajęć jest efektywne. Efekty dla zajęć są zasadniczo specyficzne. Obejmują m.in. posługiwanie się specjalistycznym językiem angielskim w związku z pracą w instytucjach kultury (zajęcia *Przygotowanie językowe do pracy w instytucjach kultury*: muzeach, galeriach, kinach, bibliotekach); stosowanie specjalistycznego języka ekonomicznego, medycznego, naukowo-technicznego w przekładzie angielsko-polskim; tłumaczenie tekstów specjalistycznych z konkretnych dziedzin i o konkretnej objętości z języka angielskiego na polski; komunikację ze specjalistami w zakresie marketingu; wykorzystanie wiedzy dotyczącej edycji i adiustacji tekstów w celu wykonywania zadań typowych dla pracy tłumaczeniowej.

Efekty uczenia się są zgodne z aktualnym stanem wiedzy i jej zastosowaniami w ramach dyscyplin językoznawstwo i literaturoznawstwo oraz stanem praktyki w obszarze działalności zawodowej tłumacza. Wskazują m.in. na konkretne typy tekstów (np. opisy obiektów i atrakcji turystycznych, korespondencja biznesowa), rodzaje tłumaczeń (przekład audiowizualny, przekład kabinowy), nawiązują też do aktualnego stanu praktyki zawodowej i zawodowego rynku pracy poprzez uwzględnienie nowoczesnych narzędzi wykorzystywanych w przekładzie (np. narzędzia CAT, zastosowanie przekładu maszynowego) i rolę filologa w procesie przekładu we współczesnych agencjach (wymienia m.in. stanowiska tłumacza, postedytora, terminologa czy koordynatora zespołu tłumaczącego).

W pojedynczych przypadkach odwołania do obszarów działalności zawodowej są mało specyficzne. Na przykład dla zajęć *wstęp do językoznawstwa* efekty uczenia się obejmują zastosowanie pojęć i zagadnień z zakresu językoznawstwa wyłącznie „w pracy zawodowej filologa języka nowożytnego”, „w celu wykonywania zadań związanych z zawodem filologa języka nowożytnego”, oraz gotowość do krytycznej oceny tej wiedzy „w rozwiązywaniu problemów praktycznych w pracy filologa języka nowożytnego”, efekty te nie zostały więc wystarczająco uszczegółowione w stosunku do efektów kierunkowych.

W pojedynczych przypadkach sformułowanie efektów uczenia się dla zajęć wskazuje na niezgodność ze stanem praktyki w obszarze działalności zawodowej, lub niedookreślenie tego obszaru działalności, do którego przygotowuje dany moduł specjalnościowy. Ma to miejsce w przypadku zajęć *narzędzia IT w pracy filologia języka nowożytnego w biznesie i turystyce*, ponieważ efekty dla tych zajęć obejmują ogólne umiejętności posługiwania się pakietem programów biurowych, bez wskazania na konkretne problemy czy zadania charakterystyczne dla wspomnianych branż (student „Potrafi tworzyć i formatować dokumenty tekstowe, korzystać z arkusza kalkulacyjnego, przygotować prezentacje multimedialne, wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i informacje związane ze studiowanym kierunkiem” oraz „korzystać z programów służących do zdalnej komunikacji, pamiętając o zasadach i normach etycznych wybranego zawodu”).

Rekomenduje się uszczegółowienie efektów uczenia się dla tych zajęć w sposób zapewniający ich odpowiednią specyficzność i związek z obszarami działalności zawodowej właściwych dla kierunku.

Koncepcja kształcenia i kierunkowe efekty uczenia się uwzględniają umiejętności praktyczne, w tym w zakresie komunikowania się w języku obcym i kompetencje społeczne niezbędne we wskazanej działalności zawodowej.

Efekty uczenia się dla zajęć nie zawsze w pełni uwzględniają umiejętności praktyczne powiązane z działalnością zawodową właściwiej dla kierunku. Na przykład efekty uczenia się dla zajęć *narzędzia IT w pracy filologia języka nowożytnego w biznesie i turystyce* wskazują na ogólną biegłość w posługiwaniu się oprogramowaniem biurowym, która nie są charakterystyczne dla pracy filologia języka nowożytnego w biznesie i turystyce (EU_01: student „potrafi tworzyć i formatować dokumenty tekstowe, korzystać z arkusza kalkulacyjnego, przygotować prezentacje multimedialne, wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i informacje związane ze studiowanym kierunkiem” [KU_01]; EU_02: student „potrafi korzystać z programów służących do zdalnej komunikacji, pamiętając o zasadach i normach etycznych wybranego zawodu” [K_U03]).

W treści efektu uczenia się dla zajęć z języka niemieckiego (*Język niemiecki* w ramach modułu tłumaczeniowego i *Język niemiecki z elementami języka biznesu* w module biznesowo-turystycznym) pojawia się błąd w kodzie ESOJK poziomu języka, który ma osiągnąć student (mowa o “A2+ - B2” jako końcowym poziomie oczekiwanym na egzaminie, podczas gdy powinien to być poziom B1). Uczelnia deklaruje, że jest to błąd w zapisie, wynikający z “przeklejenia” tekstu ze starszej wersji sylabusów, jednak w rezultacie efekt ten jest sformułowany w sposób nieprecyzyjny i niezrozumiały.

Z pojedynczymi wyjątkami wspomnianymi powyżej, dobrze uszczegółowione efekty uczenia się są realistyczne, sformułowane w sposób zrozumiały, pozwalają na stworzenie efektywnego systemu ich weryfikacji.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Koncepcja i cele kształcenia są zgodne ze strategią uczelni, mieszczą się dyscyplinie/dyscyplinach nazwa dyscypliny, do których kierunku jest przyporządkowany, uwzględniają postęp w obszarach działalności zawodowej/gospodarczej właściwych dla kierunku, oraz są zorientowane na potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym w szczególności zawodowego rynku pracy.

Efekty uczenia się są zgodne z koncepcją i celami kształcenia oraz dyscypliną lub dyscyplinami, do których jest przyporządkowany kierunek, opisują, w sposób trafny, specyficzny, realistyczny i pozwalający na stworzenie systemu weryfikacji, wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne osiągnięte przez studentów, a także odpowiadają właściwemu poziomowi Polskiej Ramy Kwalifikacji oraz profilowi praktycznemu.

W analizie stanu faktycznego zostały sformułowane rekomendacje dotyczące zdiagnozowanych uchybień, które nie mają wpływu na ogólną pozytywną ocenę spełniania kryterium:

- 1) usunięcie niespójności pomiędzy przyporządkowaniem kierunku w całości do dyscyplin językoznawstwo i literaturoznawstwo a jednoczesną obecnością zajęć realizujących efekty uczenia się i treści z zakresu nauk społecznych (poza niezbędnym minimum 5 ECTS)
- 2) usunięcie niespójności pomiędzy koncepcją kształcenia a sylwetką absolwenta i efektami uczenia się w zakresie przygotowania do nauczania języka (obecnie obecnego *implicite* w koncepcji kształcenia, odwołującej się do zawodu filologa języka nowożytnego, a nieobecnego w sylwetce absolwenta i obecnego *explicite* w efektach dla niektórych zajęć).
- 3) uszczegółowienie efektów uczenia się dla wskazanych zajęć w sposób zapewniający ich odpowiednią specyficzność i związek z obszarami działalności zawodowej właściwych dla kierunku.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Zalecenia

Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 2

Treści programowe są zasadniczo zgodne z efektami uczenia się; uwzględniają wiedzę i jej zastosowania w zakresie dyscyplin, do których kierunku jest przyporządkowany, normy i zasady, a także aktualny stan praktyki w obszarach działalności zawodowej oraz zawodowego rynku pracy właściwych dla kierunku.

W niektórych przypadkach treści programowe nie są w pełni spójne z efektami uczenia się, ponieważ nie odwołują się do zastosowań wiedzy w konkretnym obszarze działalności zawodowej. Na przykład efekty uczenia się dla zajęć *stylistyka języka polskiego w praktyce tłumaczeniowej* powinny m.in. zapewnić, że student „potrafi wykorzystywać zdobytą wiedzę dotyczącą stylistyki języka polskiego i zasad poprawnościowych polszczyzny w pracy tłumaczeniowej” (EU_02), ale w treściach kształcenia

nie pojawia się nawiązanie do pracy tłumacza. Podobnie efekty uczenia się dla zajęć *komunikacja międzykulturowa w praktyce przekładu* przewidują, że student „potrafi wykorzystywać zdobytą wiedzę w pracy tłumaczeniowej” (EU_02), ale z treści zajęć wynika, że są to raczej zajęcia w formie seminarium, na których omawia się teksty przekładoznawcze, bez wykonywania czynności tłumaczeniowych; dla zajęć *techniki skutecznej komunikacji ustnej w języku angielskim* dotyczą typowych kompetencji językowych, natomiast nie widać w nich przewidzianej przez efekty uczenia się wiedzy dotyczącej „wykonywania zadań typowych dla działalności zawodowej w branży turystycznej i biznesowej związanej z komunikowaniem się w kontekstach międzynarodowych oraz rozwiązywania problemów z nią związanych” (E_U01).

We wspomnianym już przypadku zajęć *narzędzia IT w pracy filologia języka nowożytnego w biznesie i turystyce* treści programowe obejmują prezentację funkcji pakietu biurowego (Arkusz kalkulacyjny – Excel, Calk Formatowanie warunkowe, reguły wyróżniania komórek, autoformatowanie, format komórek; Arkusz kalkulacyjny – budowanie wykresów; Arkusz kalkulacyjny – precyzyjne i doskonale wyglądające zestawienia; Arkusz kalkulacyjny – wybrane funkcje, statystyczne, logiczne, tekstowe, matematyczne, daty; Arkusz kalkulacyjny – przetwarzanie list dodatki arkusza kalkulacyjnego; Narzędzie przygotowania prezentacji Power Point, Impress”) i nie określają związku tych ogólnych umiejętności informatycznych z modułem specjalizacyjnym i efektem uczenia się, przewidującymi, że student „potrafi tworzyć i formatować dokumenty tekstowe, korzystać z arkusza kalkulacyjnego, przygotować prezentacje multimedialne, wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i informacje związane ze studiowanym kierunkiem”.

Treści programowe dla zajęć w niektórych przypadkach nie odzwierciedlają aktualnego stanu praktyki w obszarach działalności zawodowej oraz zawodowego rynku pracy właściwych dla kierunku, ponieważ opierają się na stosunkowo ubogiej i starej literaturze. Na przykład najnowsza pozycja literatury dla zajęć *Korespondencja anglojęzyczna w biznesie i turystyce* pochodzi z 2012 roku, *Tłumaczenie pisemne tekstów specjalistycznych* – z 2007 roku, *Współczesne odmiany języka angielskiego* – z 2004 roku, *Teoria przekładu* – 2003 roku, a dla zajęć *Narzędzia IT w pracy tłumacza* głównym źródłem teoretycznym jest artykuł z 2006 roku.

Również oprogramowanie używane na zajęciach *narzędzia IT w pracy tłumacza* oraz *tłumaczenie audiowizualne*, choć umożliwia zapoznanie studentów z podstawowymi funkcjami programów CAT i oprogramowania do tworzenia napisów filmowych, odbiega od obecnych standardów branżowych.

Treści programowe są kompleksowe i specyficzne dla zajęć tworzących program studiów. Ze wskazanymi powyżej wyjątkami zapewniają uzyskanie wszystkich efektów uczenia się.

Studia na kierunku trwają 6 semestrów i łącznie obejmują 180 ECTS, z czego na studiach stacjonarnych na zajęcia prowadzone z bezpośrednim udziałem prowadzących przypada 93 ECTS, a na studiach niestacjonarnych – 55 ECTS. Łącznie program obejmuje 2325 godz. zajęć na studiach stacjonarnych i 1383 godz. na studiach niestacjonarnych (które obecnie nie są prowadzone), nie licząc 960 godz. praktyk zawodowych. Jeden punkt ECTS odpowiada ok. 25 godzinom pracy studenta (w kontakcie z nauczycielem lub pracy własnej) i jest to konsekwentnie stosowany przelicznik. Czas trwania studiów, nakład pracy mierzony łączną liczbą punktów ECTS, konieczny do ukończenia studiów, jak również nakład pracy niezbędny do osiągnięcia efektów uczenia się, przypisanych do zajęć lub grup zajęć, są poprawnie oszacowane i zapewniają osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się. Liczba godzin

zajęć wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich i studentów określona w programie studiów łącznie oraz dla poszczególnych zajęć lub grup zajęć zapewniają osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, przy czym, w przypadku studiów stacjonarnych, liczba punktów ECTS uzyskiwana w ramach zajęć wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia jest zgodna z wymaganiami.

Z wyjątkiem praktyk zawodowych, o których będzie mowa osobno, sekwencja zajęć i grup oraz harmonogram ich realizacji są logiczne i nie budzą zastrzeżeń. W ramach zajęć bloku Praktycznej Nauki Języka Angielskiego założono i odzwierciedlono w sylabusach progresję poziomów znajomości języka. Wśród form zajęć zarówno na studiach stacjonarnych jak i niestacjonarnych zdecydowanie dominują ćwiczenia, co jest zgodne z praktycznym profilem kierunku. Dobór form zajęć i proporcje liczby godzin zajęć realizowanych w poszczególnych formach zapewniają osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się. Należy jednak zaznaczyć, że poza blokiem PNJA liczebność grup ćwiczeniowych jest dość duża (minimalna dopuszczalna liczba studentów w grupie ćwiczeniowej to 15 osób, maksymalna 30, przy czym w module tłumaczeniowym rzeczywiście zdarza się, że dochodzi ona do tego górnego limitu), co może niwelować zalety tej formy zajęć.

Program zajęć umożliwia studentom wybór zajęć, którym przypisano punkty ECTS w wymiarze 35% ogólnej liczby punktów ECTS, koniecznej do ukończenia studiów. Wybór zajęć ma jednak charakter jednorazowy i blokowy, a zatem nie w pełni pozwala na elastyczne kształtowanie indywidualnej ścieżki kształcenia. Studenci dokonują wyboru modułu na etapie składania dokumentów po uzyskaniu informacji o przyjęciu na kierunek, z możliwością zmiany modułu na początku 1 semestru, przy czym moduł zostaje uruchomiony przy minimalnej licznie 15 chętnych studentów.

Program obejmuje zajęcia lub grupy zajęć kształtujące umiejętności praktyczne w wymaganym wymiarze punktów ECTS (52%), jednak jako zajęcia tego typu nieprawidłowo zaliczono seminarium dyplomowe. W rozpoczynającym się obecnie cyklu kształcenia Uczelnia planuje zmianę formuły seminariów dyplomowych, która umożliwi ich bezpośrednie powiązanie z powstawaniem aplikacyjnych prac dyplomowych (w formie projektu, np. tłumaczenia, broszury, bibliografii, kwerendy, uzasadnionych potrzebami otoczenia zewnętrznego). W obecnej formie seminarium dyplomowe nie ma jednak w istocie charakteru praktycznego, ponieważ nie obejmuje wykonywania przez studenta czynności praktycznych w warunkach właściwych dla danego zakresu działalności zawodowej, a po jego odliczeniu łączna wartość ECTS puli zajęć kształtujących umiejętności praktyczne spada poniżej wymaganego progu 50%.

Pozostałe zajęcia kształtujące umiejętności praktyczne zostały prawidłowo zidentyfikowane, ich forma umożliwia wykonywanie czynności praktycznych w odpowiednich warunkach, a ich praktyczność (z omawianymi powyżej zastrzeżeniami dotyczącymi rozbieżności między niektórymi efektami uczenia się a treściami) jest potwierdzona i efektami, i treściami kształcenia.

Program zajęć obejmuje zajęcia i grupy zajęć poświęcone kształceniu w zakresie znajomości języka kierunkowego (angielskiego – w sumie 780 godzin zajęć bloku PNJA) oraz języka niemieckiego (w sumie 300 godzin zajęć *Język niemiecki* w module tłumaczeniowym lub *Język niemiecki z elementami języka biznesu* w module „język angielski w biznesie i turystyce”).

Program obejmuje zajęcia z dziedziny nauk społecznych w wymiarze 5 ECTS (zajęcia *Zagadnienia społeczne krajów angielskiego obszaru językowego – opcja projektowa*), ale też wspomniane zajęcia *Historia Wielkiej Brytanii* (1 ECTS), *Historia USA* (1 ECTS), *Kultura Wielkiej Brytanii* (2 ECTS) i *Kultura USA* (2 ECTS), które z jednej strony obejmują treści realioznawcze i zagadnienia społeczne krajów angielskiego obszaru językowego, oraz prowadzone są przez profesora nauk społecznych – a z drugiej nie zostały uwzględnione w przyporządkowywaniu kierunku do dyscyplin naukowych. W istocie program przekracza w tym zakresie wymagania.

Program nie przewiduje prowadzenia zajęć z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość.

Metody kształcenia są różnorodne i ukierunkowane na studenta, z dużym udziałem metod aktywizujących. Pojawiają się wśród nich np. symulacje, gry dydaktyczne, odgrywanie ról. Paleta wskazanych metod dydaktycznych jest właściwa dla zapewnienia osiągnięcia przez studentów zaplanowanych do realizacji na poszczególnych zajęciach efektów uczenia się. Metody kształcenia uwzględniają najnowsze osiągnięcia dydaktyki akademickiej, przykładowo obejmują wspólne i indywidualne tworzenie tekstu, pracę w parach i w grupach oraz wzajemne poprawianie tekstu. Stosunkowo często stosowana jest metoda projektów, prezentacje multimedialne, metoda problemowa, ćwiczenia przedmiotowe.

W odniesieniu do zajęć kształtujących umiejętności praktyczne zaplanowano zasadniczo metody aktywizujące studentów oraz stymulujące nabywanie umiejętności praktycznych takie jak: metoda problemowa, ćwiczenia przedmiotowe, dyskusja, analiza przypadku, praca w grupach i zespołach projektowych, gry symulacyjne, burza mózgów. W niektórych przypadkach efektywność tych metod może być jednak obniżona ze względu na wspomnianą dopuszczaną dużą liczebność grup zajęciowych (do 30 osób). Do przesyłania zadań domowych i etapów realizacji projektów oraz otrzymywania informacji zwrotnej wykorzystywane są w trybie wspomagająco edukacyjne platformy internetowe. W ramach modułów specjalnościowych stosowane są techniki informacyjno-komunikacyjne pozwalające na symulację kontaktu z klientem, wykorzystanie narzędzi pracy tłumacza, takich jak oprogramowanie CAT, czy pracę w kabinie tłumaczeniowej i wykonywanie w ten sposób czynności praktycznych przez studentów, zapewniające przygotowanie do działalności zawodowej, natomiast metody w mniejszym stopniu są dostosowane do potrzeb zajęć przewidujących kontakt z klientem / turystą czy współpracownikiem w firmie. Na przykład w ramach zajęć *Nauczanie języka angielskiego w firmie* stosowane są następujące metody dydaktyczne: omawianie literatury oraz filmów dydaktycznych dotyczących tematu, prezentacja multimedialna, dyskusja i wykład konwersacyjny, a w ramach zajęć *Język angielski w pracy przewodnika* – omawianie literatury i filmów dotyczących tematu, prezentacje oraz projekt, a zatem warunki prowadzenia zajęć w tym przypadku są realistyczne w zakresie, w jakim dotyczą obowiązków tłumacza czy pracownika biurowego, ale już niekoniecznie lektora czy pracownika branży turystycznej.

Planowane i stosowane metody kształcenia pozwalają na stymulowanie studentów do samodzielnego uczenia się oraz aktywności w procesie uczenia się. Potwierdzają to obserwacje w trakcie hospitacji, gdzie stosowane były techniki stymulujące, takie jak praca w parach czy praca w małych grupach.

Metody dydaktyczne zaplanowane dla bloku *Praktycznej Nauki Języka Angielskiego* oraz zajęć *język niemiecki / Język niemiecki z elementami języka biznesu* umożliwiają uzyskanie kompetencji w zakresie opanowania języka obcego na przewidywanym poziomie C1 w przypadku języka kierunkowego oraz

poziomie B1 w przypadku języka niemieckiego (jak już zaznaczono, w tym drugim przypadku w treści odnośnego efektu uczenia się pojawia się pomyłkowo błędny poziom ESOKJ).

Metody dydaktyczne umożliwiają dostosowanie procesu uczenia się do zróżnicowanych potrzeb grupowych i indywidualnych studentów, w tym potrzeb studentów z niepełnosprawnością, np. poprzez umożliwienie rejestrowania przebiegu zajęć, otrzymywania od wykładowców materiałów dydaktycznych w dostępnej formie, wydłużenie czasu na przygotowanie prac pisemnych, zmianę werbalnej formy udziału w zajęciach na formę pisemną i odwrotnie, czy inne indywidualne formy dostosowania na wniosek studenta. Możliwość dostosowania formy zajęć dotyczy również wychowania fizycznego.

Program studiów zakłada realizację praktyk zawodowych na kierunku niezależnie od wybranego przez studenta modułu specjalnościowego, co jest założeniem prawidłowym. Niewłaściwe jest jednak założenie, że efekty uczenia się przyjęte dla praktyk nie uwzględniają specyfiki tych dwóch, znacznie różniących się od siebie, modułów o nachyleniu praktycznym – *tłumaczeniowego oraz język angielski w biznesie i turystyce*. Praktyki zostały też konsekwentnie przyporządkowane do modułu kierunkowego, wspólnego dla wszystkich studentów, nie specjalnościowego. W konsekwencji, w efektach uczenia się, w sposób niespecyficzny odniesiono się do ogólnie do branż i organizacji, w których student odbywa praktykę – bez bliższego określenia branży, podania ich nazw czy zakresów prowadzonej działalności, do sytuacji zawodowych – bez określenia zawodów typowych dla założeń koncepcji kształcenia, do kierunku filologia angielska – bez zaznaczenia nachylenia specjalnościowego itd. I tak, dla przykładu, efekty brzmią: „student rozpoznaje podstawowe ekonomiczne, prawne, etyczne, pragmatyczne, społeczne i kulturowe uwarunkowania różnych rodzajów działalności zawodowej związanej z branżą i organizacją, w której odbywa praktykę (...)”, „wykorzystuje zdobytą wiedzę w celu wykonywania różnych zadań typowych dla działalności zawodowej związanej z kierunkiem filologia angielska (...)” itd. Takie sformułowanie efektów jest niezgodne z koncepcją kształcenia oraz z programem studiów w zakresie zróżnicowanych modułów specjalnościowych, gdzie widoczne jest uwypuklenie kompetencji w zakresie różnego rodzaju tłumaczeń i teorii tłumaczeń w module *tłumaczeniowym*, a w *biznesowo-turystycznym*, z kolei, tłumaczenia są subsydiarne w odniesieniu do trzonu modułu języka w biznesie i turystyce.

Efekty przyjęte dla praktyk zawodowych, poza tym, że nie są specyficzne dla profili zawodowych, są nieprawidłowo skonstruowane również z innych przyczyn:

1. Efekty uczenia się dla praktyk są sformułowane nazbyt generycznie, gdyż nie odnoszą się do żadnej konkretnej branży ani zakresu działalności zawodowej, pomimo że profil absolwenta wskazuje konkretne zawody, w tym tłumacza, postedytora, terminologa, koordynatora zespołu tłumaczy, edytora tekstu, pracownika instytucji kultury oraz branży turystycznej, pracownika mediów, a żaden efekt dla praktyk nie odnosi się na przykład do umiejętności tłumaczenia, edycji tekstów, wykonywania czynności w biurze turystycznym itp. Problemem powiązany jest używanie w efektach sformułowań otwartych, pozwalających na dowolną interpretację np. „wykorzystuje zdobytą wiedzę w celu wykonywania różnych zadań (...)”, „wykorzystuje różne kanały i techniki informacyjno-komunikacyjne w celu porozumiewania się z zakładowym opiekunem praktyk (...)” i in.
2. Efekty dla poszczególnych etapów praktyki są dowolnie uogólnione dla wybranych etapów jej realizacji w zróżnicowanych semestrach. Na przykład, efekt „rozpoznaje podstawowe

ekonomiczne, prawne (...) przy niewielkim wsparciu zakładowego opiekuna praktyki” dotyczy trzech etapów: 5, 6, 7. Z kolei efekt „wykonuje swoje obowiązki związane z działalnością filologa języka nowożytnego w sposób sumienny i odpowiedzialny, zwracając uwagę na niedociągnięcia w wykonywaniu obowiązków zawodowych przez innych podczas prac zespołowych” dotyczy dwóch etapów: 5 i 6. W konsekwencji, student osiąga w dowolnym zestawie efektów z różnych etapów wielokrotnie te same efekty, jest za to wielokrotnie oceniany, a efekty nie uwzględniają progresji programu studiów ani nie są zróżnicowane.

3. Efekty dotyczą umiejętności, których zgodnie z założeniem programu studiów nie osiąga się podczas praktyk, ale się je podczas praktyk wykorzystuje. Niewłaściwie założono osiąganie efektów z zakresu praktycznej nauki języka w wyniku realizacji praktyk – na 1 etapie praktyk to osiągnięcie poziomu B2 wg ESOKJ, na 2 również poziomu B2, na 3 poziomu B2/B2+, na 4 poziomie B2+, na 5 poziomie B2+, na 6 poziomie B2+/C1, w końcu na 7 poziomie C1. Zauważyć należy, że poświęcone tym umiejętnościom zajęcia w programie studiów to praktyczna nauka języka.
4. Sformułowania wykorzystywane w efektach nie są zrozumiałe i precyzyjne. Dla przykładu, w efektach dla różnych etapów praktyk występują liczne odniesienia do intensywności wsparcia studenta przez opiekuna zakładowego. Raz jest ono „znaczne”, raz „niewielkie”, raz „umiarkowane”, raz student pracuje „samodzielnie lub przy niewielkim wsparciu”. Dodatkowo, sylabus nie precyzuje różnic pomiędzy tymi rodzajami współpracy, dlatego też odbywający praktykę student nie wie, jakiego wsparcia może oczekiwać od opiekuna, a opiekun – jakie wsparcie powinien studentowi zapewnić. Inny przykład, obrazujący ten problem, to efekt „samodzielnie planuje i realizuje samokształcenie w podstawowym zakresie w celu lepszego wykonywania zadań zleconych przez zakładowego opiekuna praktyk”. Tu, z kolei, niejasny jest „podstawowy” zakres samokształcenia, a także deklaracja poprawy wykonywania zadań („lepszego wykonania”), co może oznaczać, iż z góry błędnie zakłada się, że student niepoprawnie wykonuje zadania zlecane mu podczas praktyk.
5. Efekty są zbyt złożone, co utrudnia ich weryfikację. Widać to najlepiej w efekcie „rozpoznaje podstawowe ekonomiczne, prawne, etyczne, pragmatyczne, społeczne i kulturowe” dla etapu 1 praktyk, gdzie dopiero koniunkcja wszystkich wymienionych zakresów oznacza osiągnięcie efektu, a wymienione zakresy wiedzy poznawane są przez studenta na różnych etapach praktyki.
6. Efekt, jaki student ma osiągnąć może być sprzeczny z ładem organizacyjnym i zasadami współpracy w instytucji praktykodawcy, dlatego też w celu uniknięcia takiego ryzyka nie powinien być formułowany. Dotyczy to efektu „wykazuje gotowość do odpowiedzialnego pełnienia roli zawodowej jako filolog języka nowożytnego, przestrzega zasad etyki zawodowej i wymaga tego od współpracowników (...)”, gdyż kierowanie wymagań do pracowników praktykodawcy nie mieści się w założeniach roli praktykanta w zakładzie pracy.
7. Efekty nie umożliwiają osiągania celów kształcenia przyjętych dla praktyk, na przykład celu „zdobycie podstawowej wiedzy o funkcjach i budowie instytucji, w której odbywa się praktyka zawodowa, jej celach, organizacji i funkcjonowaniu”.

Zgodność efektów uczenia dla praktyk z przypisanymi do pozostałych zajęć lub grup zajęć jest pozorna z uwagi na generyczny charakter efektów dla praktyk, o czym była mowa powyżej. Nie można ich uznać za adekwatne dla realizowanego programu i zawartych w nim zajęć kształtujących umiejętności praktyczne, gdyż się do nich nie odnoszą, na przykład do tłumaczenia, edycji tekstów, obsługi

turystycznej itp. Niewystarczająco wskazują, które zakresy wiedzy i umiejętności, wynikające ze zrealizowania programu, student podczas praktyki wykorzystuje. Ponadto, widoczne w treści efektów wielokrotne uzależnianie treści efektów od bardzo zróżnicowanych branż i profili praktykodawców uniemożliwia analizę porównawczą z efektami w programie zarówno *en gros*, jak i *en détail*.

Dobór treści programowych dla praktyk zawodowych nie zawsze jest właściwy. Raz umożliwia osiągnięcie efektów dla danego etapu praktyki, innym razem treści są redundantne, a innym razem niewystarczające. Najlepszym przykładem treści redundantnych jest wielokrotne powtarzanie (na poszczególnych etapach praktyki) treści dotyczących dokumentacji praktyk, podobnie na wielu etapach student wykonuje zadania związane z obserwacją opiekuna, zapoznaje się z dokumentacją organizacji, wykonuje tłumaczenia, prowadzi korespondencję, brak jednak konkretnych treści w tym zakresie i nie jest jasne, osiąganie których efektów uczenia się w tym konkretnym semestrze mają umożliwiać określone treści. Z kolei, na etapie 1 praktyk, nie odnotowano żadnych treści, które umożliwiałyby studentowi osiągnąć efekt z kategorii wiedzy „rozpoznaje podstawowe ekonomiczne, prawne, etyczne, pragmatyczne, społeczne i kulturowe uwarunkowania (...)”. Brak jest również treści, które umożliwiałyby osiąganie kolejnych poziomów biegłości językowej na poszczególnych etapach praktyk – od B2 do C1.

Inaczej niż efekty uczenia się, treści programowe są specyficzne i wskazują jasno na konkretne sfery działalności zawodowej, ale tutaj problemem jest, iż określone wspólnie dla obu profili zawodowych, wyznaczają studentowi każdej specjalności te same treści do realizacji – zarówno o nachyleniu *tłumaczeniowym*, jak i *biznesowo-turystycznym*.

Nie w pełni właściwy jest też dobór miejsc praktyk – z perspektywy efektów uczenia się jest zawsze prawidłowy z uwagi na generyczny charakter efektów, lecz w kontekście treści planowanych do realizacji jest zazwyczaj nieprawidłowy z uwagi na to, że treści zostały zaplanowane wspólnie dla zróżnicowanych profili zawodowych; z kolei, w kontekście zakładanego efektu dotyczącego umiejętności w zakresie języka angielskiego od B2 do C1, żadne z zakładanych w programie miejsc praktyk nie może być uznane za właściwe, gdyż nie prowadzi nauki języka, nie weryfikuje efektów uczenia się w tym zakresie, a stosowana metodologia zawodowa służy osiągnięciu innych celów, typowych dla danej branży.

Wymiar praktyk zgodny jest z wymaganiami i wynosi 6 miesięcy, co wyraża się w 960 godzinach i 32 ECTS. Harmonogram praktyk obejmuje semestry 2-6, w tym w semestrach 3 oraz 5 zaplanowano po dwa rodzaje praktyki: międzysemestralną i semestralną, co bardzo komplikuje harmonogram i będzie przedmiotem dalszej oceny. W semestrze 2 to 120 godzin i 4 ECTS praktyki semestralnej, realizowanej w okresie, w którym odbywają się zajęcia dydaktyczne. Semestr 3 obejmuje dwa rodzaje praktyki – semestralną i międzysemestralną, po 180 i 120 godzin i odpowiednio 6 oraz 4 ECTS. Semestr 4 to praktyka semestralna z przypisanymi 4 ECTS, a semestr 5 to ponownie dwa rodzaje praktyki: 180 godzin i 6 ECTS semestralnej i 120 godzin i 4 ECTS międzysemestralnej. Cykl praktyk kończy praktyka w wymiarze 120 godzin i 4 ECTS. Harmonogram dodatkowo komplikują założenia niewłaściwego rozliczania praktyk, zamieszczone w programie odnośnie wszystkich etapów praktyk. Na przykład, w sylabusie 1 etapu praktyki założono, że „dodatkowo podczas wakacji lub we wrześniu student powinien odbyć 180 godzin praktyki międzysemestralnej (w tym 120 godzin praktyki ciągłej), która będzie rozliczana w semestrze 3”, oraz bardzo zbliżony zapis dotyczący semestru 5, co oznacza, że praktyka niewłaściwie zaliczana jest w semestrze innym niż była realizowana. Poza widocznym problemem formalnym, zauważalne jest również nieuporządkowanie zapisów precyzujących harmonogram.

Rekomenduje się uściślenie harmonogramu w taki sposób, aby z niego jasno wynikało, które etapy praktyk, oraz w jakim wymiarze, są zaliczane w danych semestrach studiów.

Niewłaściwe jest umiejscowienie pierwszego etapu praktyk już w semestrze 2, gdzie student dokonuje samodzielnie zaawansowanych tłumaczeń, co stwierdzono na podstawie analizy dokumentacji praktyk. Student wówczas, zgodnie z programem studiów, nie posiada wystarczających kompetencji do wykonywania tego rodzaju obowiązków u praktykodawcy. Dodatkowym problemem jest, że określone wymagania wstępne do realizacji kolejnego etapu praktyk są niemerytoryczne i nie określają kompetencji, jakie student musi posiadać, aby praktykę rozpocząć. To wyłącznie kwestie techniczne. I tak, w semestrze 2, „przed udaniem się na praktykę, student musi poinformować koordynatora ds. praktyk studenckich, gdzie będzie odbywał praktykę i kto obejmie nad nim opiekę (...)”. **Rekomenduje się** takie określenie wymagań wstępnych na kolejnych etapach praktyki, aby odnosiły się do efektów uczenia się, jakie student już osiągnął i posiada, oraz które warunkują rozpoczęcie praktyki i umożliwiają osiągnięcie efektów przewidzianych dla praktyk.

Zauważyć należy również, że dokumenty praktyk wykazały znaczne przeciążenie studenta podczas praktyk. To często 10 i więcej godzin pracy dziennie, co jest niezgodne z regułami higieny i bezpieczeństwa pracy, które co do zasady obowiązują zarówno w zakładach pracy, jak i w Uczelni, i odnoszą się do sposobów realizacji programu studiów.

Formy prac etapowych obejmują: wniosek do koordynatora ds. praktyk z prośbą o zgodę na odbywania praktyki w danej organizacji, dziennik praktyk z oceną wystawioną przez koordynatora, opinię o studencie realizującym praktykę, wypełnianą przez opiekuna zakładowego, potwierdzenie odbycia praktyki studenckiej, raport weryfikacyjny w języku angielskim, przygotowywany przez studenta. Zaplanowane narzędzia weryfikacji są typowe dla praktyk zawodowych, jednakże ich szczegółowa konstrukcja i zawartość, a także sposób, w jaki są stosowane, nie umożliwiają weryfikacji przyjętych dla praktyk efektów uczenia się. Dokumentacja praktyk nie potwierdza realizacji treści praktyk oraz osiągnięcia efektów uczenia się, zawartych w programie, przez osobę odpowiedzialną za ich zaliczenie, a także nie stanowi narzędzia diagnozowania nieprawidłowości, jakie zostały stwierdzone w zakresie oceny jakości realizacji praktyk (opisane w ocenie prac etapowych). Ponadto, dokumentacja praktyk nie zawiera informacji na temat zadań zleczanych studentowi oraz jakości ich wykonania. Uniemożliwia to rzetelną weryfikację przez opiekuna uczelnianego, który nie posiada wystarczających danych do oceny stopnia osiągnięcia efektów. Może opierać się on jedynie na samoocenie studenta, która nie daje wymiernego, rzetelnego i kompleksowego obrazu, mogącego stanowić podstawę do weryfikacji i oceny efektów. Dokonywana przez opiekuna uczelnianego końcowa ocena nie ma charakteru kompleksowego.

Liczba opiekunów praktyk z ramienia Uczelni jest wystarczająca. Opiekun zakładowy to zazwyczaj jedna osoba, wyznaczana przez przyjmujący zakład pracy, co pozornie zaspakaja potrzebę procesu dydaktycznego - zastrzeżenia budzą jego kompetencje i doświadczenie oraz kwalifikacje, które, w zależności od miejsca, gdzie praktyka się odbywa, są raz właściwe, raz niewłaściwe w odniesieniu do zaplanowanych dla praktyk efektów. Wprawdzie Uczelnia stosuje działania jakościowe, dotyczące weryfikacji kompetencji opiekuna, jednak nie są one wystarczające, gdyż brak na przykład weryfikacji kompetencji opiekuna zakładowego w zakresie tłumaczeń.

Infrastruktura miejsc praktyk jest raz prawidłowa i umożliwia osiągnięcie efektów uczenia się, a raz nieprawidłowa. Uczelnia stosuje wprawdzie kryteria jakościowe dotyczące miejsca praktyk oraz

zakładu praktykodawcy, ale nie są one wystarczające i system doboru nie działa prawidłowo. Dokumentacja praktyk potwierdza na przykład przeważające zaangażowanie studenta do prac porządkowych, prace w charakterze osoby obsługującej bufet śniadaniowy (uzupełnianie jajecznicy, obsługiwanie gofrownicy, składanie serwetek), pełniące rolę dziennikarza, bibliotekarza, archiwisty, pokojowej. Ponadto, zauważono, iż język angielski nie jest w miejscu praktyk standardowo wykorzystywany, co potwierdza również jedna z pisemnych ocen koordynatora uczelnianego (ocenę obniżono do 3,0, ponieważ „zadania realizowane podczas praktyki nie rozwijają znajomości języka angielskiego”).

W Uczelni obowiązują dokumenty regulujące procedurę odbywania praktyk, obowiązujące zarówno na poziomie ogólnouczelnianym, jak i dotyczące wyłącznie ocenianego kierunku. Określają one zasady organizacji, terminy odbywania praktyk, osoby odpowiedzialne za organizację i nadzór nad praktykami zarówno w Uczelni, jak i w zakładzie pracy, w tym ich zadania oraz zakresy odpowiedzialności, obowiązki studenta, warunki zaliczenia. Regulamin nie określa jasno zasad doboru miejsc praktyk i nie wskazuje kryteriów doboru takiego miejsca. Brak także procedury hospitowania praktyk. W przypadku wskazania miejsca odbywania praktyk przez studenta, zatwierdza je uczelniany opiekun praktyk, jednak nie określono tu warunków kwalifikowania na praktykę, a także sposobów komunikowania się opiekuna uczelnianego z opiekunem zakładowym. **Rekomenduje się** dostosowanie zapisów dokumentów, regulujących organizację praktyk, w taki sposób, aby uwzględniały kryteria doboru miejsc praktyk, procedurę hospitacji praktyk, warunki kwalifikowania na praktykę oraz sposoby komunikowania się opiekuna uczelnianego z opiekunem zakładowym.

Uczelnia zapewnia miejsca praktyk dla studentów, jednak – w konsekwencji wyżej opisanych rozwiązań - dobór ten nie zawsze jest prawidłowy. Stwierdzono niepełne dostosowanie miejsc praktyk oferowanych przez Uczelnię do koncepcji kształcenia, w szczególności w kontekście specyfiki modułu tłumaczeniowego (brak stale współpracujących instytucji zajmujących się tłumaczeniami, które zapewniłyby miejsca praktyk dla przyszłych tłumaczy, oraz opiekę sprawowaną przez tłumaczy w zakładzie pracy). W dokumentacji praktyk zabrakło dokumentów potwierdzających kompetencje opiekunów zakładowych, co potwierdza wyżej sformułowana diagnozę.

Wewnętrzne procedury jakościowe, choć jasno zakładają monitoring i ewaluację programu studiów, w tym programu praktyk, osób sprawujących nadzór nad praktykami z ramienia uczelni oraz opiekunów praktyk, realizacji praktyk, miejsc praktyk, a także efektów uczenia się osiąganych na praktykach i dokonywane są systematycznie, z udziałem studentów, nie są skuteczne w diagnozowaniu nieprawidłowości i doskonaleniu programu praktyk oraz sposobów ich realizacji. Nie zdiagnozowały nieprawidłowości odnoszących się do sformułowanych efektów uczenia się, treści programowych czy doboru miejsc praktyki oraz ich infrastruktury, a także do jakości doboru opiekunów praktyk w zakładach pracy. System zapewnienia jakości w odniesieniu do praktyk nie działa w pełni skutecznie.

Rozplanowanie zajęć jest zgodne z zasadami higieny pracy. W harmonogramie zajęć na studiach stacjonarnych przewidziano od 3 do 8 godzin zajęć dziennie, ułożonych w zwarte bloki, najpóźniej kończące się o 16.30, co i umożliwia systematyczne uczenie się oraz efektywne wykorzystanie czasu przeznaczonego na udział w zajęciach i samodzielną naukę. W planie przewidziano dzień przeznaczony na praktyki zawodowe, a na drugim roku również na zajęcia wychowania fizycznego. W sesji przewidziano zależnie od semestru i specjalizacji od 1 do 5 egzaminów, przy czym egzaminy planowane

są w taki sposób, aby student miał tylko jeden egzamin na dzień. Terminy egzaminów podawane są do wiadomości studentów z co najmniej miesięcznym wyprzedzeniem.

Czas przeznaczony na sprawdzanie i ocenę efektów uczenia się umożliwia weryfikację wszystkich efektów uczenia się oraz dostarczenie studentom informacji zwrotnej o uzyskanych efektach. Wyniki prac etapowych (m.in. prac zaliczeniowych, prac egzaminacyjnych, kontrolnych, prac śródsesemestralnych) ogłaszane są w sposób uzgodniony ze studentami, najpóźniej do 7 dni od daty ich przeprowadzenia, a prowadzący zajęcia przekazuje studentom informacje o wynikach w terminie umożliwiającym im zachowanie terminów związanych z zaliczeniem semestru. Część realizowanych kursów zakłada projekty jako metodę weryfikacji efektów uczenia się. W tym przypadku, w zależności od charakteru zajęć i samych projektów, prowadzący udziela informacji zwrotnej na bieżąco w trakcie tworzenia projektu lub po jego prezentacji.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 2 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

Kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Treści programowe nie są w pełni zgodne z efektami uczenia się, ponieważ w niektórych przypadkach nie odnoszą się w klarowny sposób do konkretnych obszarów działalności zawodowej i zastosowań wiedzy w tych obszarach, przewidywanych przez efekty uczenia się dla zajęć. W niektórych przypadkach nie uwzględniają też aktualnego stanu wiedzy i praktyki w tych obszarach, ponieważ wskazują na ubogie i mało aktualne pozycje literatury przedmiotu.

Harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, a także liczba semestrów, liczba godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich i szacowany nakład pracy studentów mierzony liczbą punktów ECTS, są zasadniczo prawidłowe i umożliwiają studentom osiągnięcie wszystkich efektów uczenia się. Program studiów nie obejmuje w wymaganym zakresie zajęć kształtujących umiejętności praktyczne ze względu na zaliczenie w ich poczet seminarium dyplomowego, co jest niezgodne z dotychczasowymi treściami tych zajęć.

Metody kształcenia są w większości zorientowane na studentów, motywują ich do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się oraz umożliwiają im osiągnięcie efektów uczenia się. Jednak nie we wszystkich przypadkach umożliwiają efektywne przygotowanie do działalności zawodowej w obszarach zawodowego rynku pracy właściwych dla kierunku, ponieważ nie symulują w realistycznych warunkach wykonywania czynności zawodowych, co dotyczy przede wszystkim niektórych zajęć z modułu *język angielski w biznesie i turystyce*.

Program praktyk zawodowych, organizacja i nadzór nad ich realizacją, dobór miejsc odbywania oraz środowisko, w którym mają miejsce, w tym infrastruktura, a także kompetencje opiekunów nie w pełni zapewniają prawidłową realizację praktyk oraz osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się. Wymiar praktyk zawodowych spełnia wymogi formalne, jednakże harmonogram nie jest właściwy. Organizacja i nadzór nad realizacją praktyk, dobór miejsc odbywania, a także kompetencje opiekunów praktyk w zakładach pracy nie w pełni zapewniają prawidłową realizację praktyk. Uczelnia nie zapewnia właściwych miejsc praktyk wszystkim studentom, a przyjęte zasady nie gwarantują prawidłowego doboru miejsc praktyk i opiekunów praktyk w zakładach pracy.

Organizacja procesu nauczania zapewnia efektywne wykorzystanie czasu przeznaczonego na nauczanie i uczenie się oraz weryfikację i ocenę efektów uczenia się.

W analizie stanu faktycznego zostały sformułowane rekomendacje dotyczące zdiagnozowanych uchybień. Propozycja oceny kryterium spełnione częściowo wynika z nieprawidłowości dotyczących

- 1) niepełnej zgodności treści kształcenia z efektami uczenia się ze względu na brak powiązań niektórych treści kształcenia z modułami specjalizacyjnymi, aktualnej literatury dla zajęć i narzędzi pracy tłumacza nie w pełni odzwierciedlających realia pracy zawodowej,
- 2) blokowy i jednorazowy charakter wyboru zajęć przez studentów, co nie w pełni pozwala im na kształtowanie ścieżki kształcenia,
- 3) sprzeczne z obecnymi treściami i charakterem zajęć zaliczenie seminarium dyplomowego do zajęć kształtujących umiejętności praktyczne, a w konsekwencji niezapewnienie zajęciom kształtującym umiejętności praktyczne wymaganej liczby ponad 50% punktów ECTS,
- 4) brak metod dydaktycznych w ramach niektórych zajęć kształtujących umiejętności praktyczne w module „Język angielski w biznesie i turystyce”, które umożliwiałyby stworzenie realistycznych warunków wykonywania przez studentów czynności zawodowych,
- 5) nieprawidłowo sformułowanych efektów uczenia się dla praktyk oraz ich treści programowych,
- 6) realizacji praktyk zawodowych.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Zalecenia

1. Zapewnienie pełnej zgodności treści kształcenia z efektami uczenia się, w tym odzwierciedlenia przez treści zajęć aktualnego stanu praktyki w obszarach działalności zawodowej oraz zawodowego rynku pracy poprzez zapewnienie bezpośrednich związków treści kształcenia z modułami specjalizacyjnymi, aktualnej literatury dla zajęć i narzędzi pracy tłumacza, odzwierciedlających realia zawodowe.
2. Zapewnienie możliwości wyboru zajęć przez studentów również na późniejszych etapach studiów, co pozwoli na kształtowanie indywidualnej ścieżki kształcenia.
3. Zapewnienie wymaganej puli zajęć kształtujących umiejętności praktyczne poprzez dostosowanie charakteru seminarium dyplomowego do kryteriów takich zajęć.
4. Dostosowanie metod dydaktycznych stosowanych w ramach zajęć kształtujących umiejętności praktyczne w module „Język angielski w biznesie i turystyce” tak, aby zapewnić realistyczne warunki wykonywania przez studentów czynności zawodowych.

W zakresie praktyk zawodowych:

5. dostosowanie efektów uczenia się i treści programowych do założeń koncepcji kształcenia, a także sformułowanie w nich jasnych odniesień do specyfiki obszarów działalności zawodowej, do której przygotowujący jest student;
6. dostosowanie narzędzi i sposobów weryfikacji efektów uczenia się i ich oceny w taki sposób, aby ocena uczelnianego opiekuna była kompleksowa;

7. zwiększenie liczby praktykodawców w zakresie specjalizacji tłumaczeniowej i udostępnienie tych miejsc dla studentów;
 - a) dostosowanie kryteriów jakościowych zatwierdzania miejsc praktyk i zakładowych opiekunów praktyk w sposób umożliwiający ich właściwy dobór;
 - b) dostosowanie systemu monitorowania przebiegu i jakości praktyk w taki sposób, aby umożliwiał doskonalenie programu praktyk i ich realizacji oraz diagnozowanie ewentualnych nieprawidłowości.
8. ustalenie takich zasad wymogów organizacji praktyk, aby uwzględniały one zasady BHP w zakładzie pracy, w tym w szczególności higieniczne i racjonalne obciążenie studenta pracą podczas praktyki.

Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 3

Kandydaci przyjmowani są na studia na kierunku na podstawie sumy punktów uzyskanych na egzaminie maturalnym z języka angielskiego oraz z innego, dowolnie wybranego przez kandydata przedmiotu zdanego na egzaminie maturalnym. W przypadku braku na świadectwie maturalnym oceny z języka angielskiego uwzględniane są certyfikaty językowe (Proficiency, Advanced, First Certificate), co jest niezgodne z art. 70 Prawa o szkolnictwie wyższym, który przewiduje rekrutację na studia na podstawie egzaminu dojrzałości/maturalnego i egzaminów potwierdzających kwalifikacje zawodowe.

Warunki rekrutacji na studia, kryteria kwalifikacji i procedury rekrutacyjne są przejrzyste i selektywne. Kryteria kwalifikacji nie uwzględniają jednak wymagań w zakresie znajomości języka polskiego, która jest niezbędna na zajęciach w ramach obu modułów specjalizacyjnych, a zatem w stosunku do osób niebędących rodzimymi użytkownikami języka polskiego kryteria te nie w pełni zapewniają dobór kandydatów posiadających wstępną wiedzę i umiejętności na poziomie niezbędnym do osiągnięcia efektów uczenia się.

Warunki rekrutacji na studia, kryteria kwalifikacji i procedury rekrutacyjne są bezstronne i zapewniają kandydatom równe szanse w podjęciu studiów na kierunku. Mimo że na kierunku obecnie nie jest prowadzone kształcenie na odległość, ze względu na wykorzystanie platform internetowych do umieszczania i przysyłania materiałów edukacyjnych, Uczelnia zapewnia na stronach poświęconych rekrutacji czytelną i pełną informację o oczekiwanych kompetencjach cyfrowych kandydatów (m.in. umiejętność obsługi poczty elektronicznej, edytorów tekstu i arkuszy kalkulacyjnych) i wymaganiach sprzętowych niezbędnych w procesie rekrutacji i kształcenia (m.in. dostęp do drukarki) oraz informację o możliwości uzyskania wsparcia w tym zakresie w trakcie rekrutacji i samych studiów.

Warunki i procedury potwierdzanie efektów uczenia się uzyskanych poza systemem studiów zapewniają możliwość identyfikacji efektów uczenia się uzyskanych poza systemem studiów oraz oceny ich adekwatności w zakresie odpowiadającym efektem uczenia się określonym w programie studiów. W wyniku potwierdzenia efektów uczenia się można zaliczyć studentowi maksymalnie 50% punktów ECTS objętych programem studiów, jednak dotychczas Uczelnia nie przeprowadziła takiej procedury. Dyrektor Instytutu zatwierdza ustalony przez opiekuna naukowego i studenta indywidualny plan studiów w ramach programu studiów na określonym kierunku, poziomie i profilu kształcenia.

Warunki i procedury uznawania efektów uczenia się uzyskanych w innej uczelni, w tym w uczelni zagranicznej, zapewniają możliwość identyfikacji efektów uczenia się oraz oceny ich adekwatności w zakresie odpowiadającym efektom uczenia się określonym w programie studiów. Warunkiem przeniesienia zrealizowanych efektów uczenia się jest uzyskanie przez studenta przynajmniej 30 punktów ECTS za zaliczenie każdego semestru oraz zbieżność uzyskanych efektów uczenia się oraz innych elementów i wymogów zawartych w sylabusie. Termin przyjęcia i semestr, na który student zostaje wpisany oraz ewentualne różnice programowe i termin ich uzupełnienia, określa Dyrektor Instytutu.

Zasady dyplomowania, wskazujące na formę i zakres egzaminu dyplomowego, przyjęto wyłącznie na poziomie Uczelni, nie są więc one specyficzne dla kierunku ani w pełni trafne, ponieważ jak dotąd nie zapewniają praktycznego charakteru prac na kierunku i w tym zakresie nie zapewniają potwierdzenia osiągnięcia przez studentów wszystkich efektów uczenia się na zakończenie studiów. Praktyczny profil kształcenia na kierunku został uwzględniony w obowiązującym na Uczelni formularzu recenzji pracy dyplomowej, który zawiera m.in. pytania o zgodność tematu pracy z modułem specjalnościowym i przydatność wyników pracy w praktyce. Jednak regulacje na poziomie Uczelni nie definiują czytelnie, czym powinna charakteryzować się praca wykonana w ramach każdego z modułów kierunku filologia angielska, aby spełnić te kryteria, a ponadto w praktyce nie jest też wymagane, aby student wybrał seminarium dyplomowe, a zatem również temat pracy, powiązany z modułem specjalnościowym, na który się zdecydował na początku studiów, mimo że praca dyplomowa jest oceniana pod tym kątem. Uczelnia planuje zapewnić aplikacyjny charakter prac dyplomowych od roku akademickiego 2023/2024, tak aby kluczową część pracy stanowił stworzony przez studenta produkt (przekład lub inny materiał językowy opracowany na potrzeby biznesu lub turystyki) bezpośrednio powiązany z modułem. Uczelnia zapewnia szczegółową instrukcję opisującą poszczególne etapy procedury składania pracy, weryfikacji antyplagiatowej, recenzji oraz egzaminu dyplomowego.

Ogólne zasady weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się oraz postępów w procesie uczenia się umożliwiają równe traktowanie studentów w procesie weryfikacji oceniania efektów uczenia się, w tym możliwość adaptowania metod i organizacji sprawdzania efektów uczenia się do potrzeb studentów z niepełnosprawnością. Zakres dostosowania obejmuje np. obecność asystenta dydaktycznego w trakcie zaliczeń i egzaminów, możliwość wykorzystania specjalistycznego sprzętu, zmianę formy egzaminu lub inne, indywidualne form dostosowania egzaminu do potrzeb studenta z niepełnosprawnością.

Ogólne zasady weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się zapewniają bezstronność, rzetelność i przejrzystość procesu weryfikacji oraz wiarygodność i porównywalność ocen, określają zasady przekazywania studentom informacji zwrotnej dotyczącej stopnia osiągnięcia efektów uczenia się na każdym etapie studiów oraz na ich zakończenie, a także określają zasady postępowania w sytuacjach konfliktowych związanych z weryfikacją i oceną efektów uczenia się oraz sposoby zapobiegania i reagowania na zachowania niezgodne z prawem, w tym plagiatyzm.

Metody weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się oraz postępów w procesie uczenia się są zasadniczo różnorodne i specyficzne. Obejmują np. przygotowanie broszury dla obcokrajowców poświęconej aspektom życia społecznego w krajach anglojęzycznych, pisanie biznesplanu, przygotowanie kursu języka angielskiego w biznesie, edycję tekstu, przygotowanie

przekładu. Jednocześnie zdarza się, że ich opisy zawarte w sylabusach są ogólnikowe (np. na zajęciach Komunikacja międzynarodowa w firmie są to bliżej niezidentyfikowane „ćwiczenia cząstkowe”). W niektórych przypadkach ogólnikowość stosowanych metod weryfikacji wynika też z przypisania tych samych metod do wielu efektów uczenia się; na przykład na zajęciach *absolwent na rynku pracy* 3 efekty uczenia się i w sylabusie podano 3 bardzo odmienne metody weryfikacji, ale bez przypisania konkretnej metody do konkretnego efektu, przy czym nie wszystkie metody logicznie odpowiadają treściom wszystkich efektów (np. umiejętności wyszukiwania informacji przez studenta zapewne nie weryfikuje się za pomocą zaliczenia ustnego). Inną przyczyną ogólności zapisów określających metody weryfikacji efektów uczenia się jest przypisanie ich do wielu komponentów jednej grupy zajęć; tak dzieje się w przypadku zajęć z bloku *Praktycznej Nauki Języka Angielskiego*, które posiadają wspólny, pojedynczy sylabus na dany semestr. Zawiera on szczegółowe opisy treści kształcenia, ale w części poświęconej metodom weryfikacji nie precyzuje, do których komponentów *PNJA* odnosi się dana metoda weryfikacji, co sprawia, że nie można ocenić poprawności ich doboru do charakteru zajęć i kształtowanych na nich kompetencji językowych. Jednocześnie hospitacje wskazują, że prowadzący te zajęcia dobierają metody weryfikacji prawidłowo i posiadają szczegółowe opisy kryteriów ocen (dostarczone wraz z materiałami dotyczącymi prac etapowych), które nie znajdują się jednak w dostępnych dla studenta sylabusach.

Nie wszystkie zaplanowane metody weryfikacji zapewniają skuteczną weryfikację i ocenę stopnia osiągnięcia wszystkich efektów uczenia się, ponieważ bardzo często jako jedyna lub główna wykorzystywana jest metoda sprawdzania osiągnięcia efektów uczenia się poprzez obserwację aktywności studenta w czasie zajęć. Dzieje się to również w przypadku zajęć, na których w naturalny sposób powstają prace pisemne, a prace te można poddać ocenie (np. przekłady pisemne, glosariusze, pamięci tłumaczeniowe). Na przykład zajęcia *narzędzia IT w pracy tłumacza* przewidują realizację efektu szczegółowego EU_03, wg którego student „efektywnie korzysta z procesora tekstu i narzędzi CAT w realizacji zadań translatorskich (K_U01)”, ale weryfikowany jest on tylko poprzez obserwację w trakcie zajęć. Zważywszy na znaczną liczebność grup ćwiczeniowych dla zajęć spoza bloku *PNJA*, stosowanie wyłącznie takiej metody nie zapewnia w pełni skutecznej weryfikacji osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się. Podobny problem pojawia się w przypadku zajęć *Stylistyka języka polskiego w praktyce tłumaczeniowej*, które powinny zapewnić, że student „potrafi wykorzystywać zdobytą wiedzę dotyczącą stylistyki języka polskiego i zasad poprawnościowych polszczyzny w pracy tłumaczeniowej” (EU_02), ale metodą weryfikacji jest „obserwacja w trakcie zajęć, egzamin ustny”, mimo że zarówno literatura do zajęć, jak i sekwencja zajęć (według której studenci rozpoczynają naukę przekładu ustnego dopiero w kolejnym roku) wskazują, iż głównym przedmiotem zainteresowania jest język i przekład pisany. Wreszcie w przypadkach, w których stwierdzono niespójności treści zajęć z efektami zajęć, omówione w opisie kryterium 1, podobny problem dotyczy również metod weryfikacji. Na przykład dla zajęć *komunikacja międzykulturowa w praktyce przekładu* efekt uczenia się EU_02 („potrafi wykorzystywać zdobytą wiedzę w pracy tłumaczeniowej”) jest weryfikowany za pomocą metody „dyskusja nad tekstem, obserwacja w trakcie zajęć”, a kryteria oceniania to „regularne przygotowywanie się do zajęć: przeczytanie wskazanych wcześniej tekstów będących podstawą dyskusji podczas zajęć wyszczególnionych w literaturze przedmiotu; aktywne uczestnictwo w dyskusji; zaliczenie ustne na podstawie znajomości wskazanych tekstów w literaturze przedmiotu”, co nie pozwala na weryfikację zastosowania wiedzy w pracy tłumaczeniowej, przewidzianą przez efekt uczenia się.

Ze względu na omówiony powyżej problem ogólności niektórych zapisów nie można stwierdzić, aby zaplanowane metody weryfikacji efektów uczenia się zapewniały sprawdzenie opanowania umiejętności praktycznych i przygotowania do prowadzenia działalności zawodowej w obszarach zawodowego rynku pracy właściwych dla kierunku. Oprócz wymienionych powyżej problemów doboru metod weryfikacji dla zajęć kształtujących umiejętności praktyczne (*Absolwent na rynku pracy*, *Komunikacja międzykulturowa w praktyce przekładu*), problem może też stanowić wspomniana wcześniej liczebność ćwiczeniowych grup zajęciowych, dochodząca do 30 osób, która sprawia, że zajęcia, na których obserwacja studenta jako metoda weryfikacji sama w sobie nie budzi zastrzeżeń (np. *Techniki skutecznej komunikacji ustnej w języku angielskim*), mogą mimo to nie zapewniać skutecznej weryfikacji opanowania umiejętności praktycznych.

Przewidywanie metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się, z poczynionymi powyżej zastrzeżeniami, dotyczącymi ogólności niektórych zapisów, pozwalają na sprawdzenie i ocenę osiągnięcia opanowania języka specjalności na zakładanym poziomie C1.

Efekty uczenia się, osiągnięte przez studentów, są uwidocznione w postaci prac etapowych i egzaminacyjnych oraz ich wyników, projektów, prac dyplomowych i dzienników praktyk, a także są monitorowane poprzez prowadzenie analiz pozycji absolwentów na rynku pracy lub kierunków dalszej edukacji. Uczelnia wykonuje badania ankietowe monitorujące losy absolwentów, które zasadniczo potwierdzają gotowość do kontynuacji nauki lub wejścia absolwentów na rynek pracy tłumaczy, specjalistów językowych w firmach oraz nauczycieli języka.

Rodzaj, forma, tematyka i metodyka prac egzaminacyjnych i etapowych są zgodne z dyscyplinami, do których przypisany jest kierunek, oraz dostosowane do poziomu. W niektórych przypadkach prace etapowe nie weryfikują skutecznie osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się ze względu na błędny dobór metod weryfikacji efektów uczenia się. Taka sytuacja ma miejsce w przypadku zajęć *narzędzia IT w pracy tłumacza*, gdzie efekt EU_02 (student „samodzielnie planuje i realizuje typowe projekty związane z tłumaczą z wykorzystaniem narzędzi IT”) weryfikowany jest wyłącznie za pomocą kolokwium pisemnego, które skutecznie sprawdza wiedzę studenta o możliwościach i funkcjach narzędzi IT, ale nie praktyczną umiejętność wykorzystania ich do pracy nad projektem tłumaczeniowym (zapis ten został zmodyfikowany w obecnej wersji sylabusu). W przypadku zajęć *tłumaczenie audiowizualne* można z kolei mieć zastrzeżenia co do pełnej realizacji przez projekt tłumaczeniowy efektów EU_01 (student „zna i potrafi zastosować w zadaniach praktycznych odpowiednie metody, techniki oraz dobre praktyki w zakresie tłumaczenia materiałów audiowizualnych”) oraz EU_02 („samodzielnie planuje i realizuje typowe projekty związane z tłumaczeniem materiałów audiowizualnych w postaci napisów”), ze względu na nie w pełni realistyczne kryteria oceny zadania: studenci wykonali projekt tłumaczeniowy polegający na stworzeniu napisów filmowych, ale wymagania wobec tłumaczenia ewidentnie odbiegały w tym przypadku od dobrych praktyk i typowych wymagań wobec napisów filmowych ze względu na brak szczegółowych specyfikacji technicznych (np. dotyczących maksymalnej długości napisu).

Tematyka i metodyka prac dyplomowych, ze względu na wspomnianie już niezapewnienie ich praktycznego charakteru, sprawiają, że również nie weryfikują one skutecznie wszystkich efektów uczenia się i nie są dostosowane do stanu praktyki w obszarach działalności zawodowej właściwych dla kierunku. Prace na adekwatnym poziomie językowym mają charakter ogólnoakademicki. Niezgodność wymagań co do prac dyplomowych z profilem praktycznym i modułami specjalizacyjnymi, co

zauważają same recenzje (np. „temat eskplicitacji w przekładzie audiowizualnym”) ma dość odległy związek z modułem o ukierunkowaniu biznesowo-turystycznym, nie sygnalizując tego jednak obniżeniem ocen, ponieważ recenzje najwyraźniej identyfikują praktyczny charakter pracy z użytecznością procesu jej tworzenia dla studenta, traktując ją jako dowód „dobrego rozumienia przekazu słownego” i tworzenia „poprawnych wypowiedzi w języku angielskim”, a także z hipotetycznym wykorzystaniem jej w dalszych „studiach nad kolejnymi przejawami literatury” danego typu. Pomimo deklarowanych przeglądów recenzji pod kątem zasadności ocen, wśród analizowanych prac zdarzają się recenzje bardzo zdawkowe, będące właściwie parafrazą samej oceny (np. ocena dostateczna opisana jako spełnienie danego kryterium w stopniu dostatecznym), niewykazujące zróżnicowania w zależności od oceny lub ocenione na 5, ale zawierające poważne uwagi krytyczne w opisie słownym. Recenzje tego typu nie służą potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się i nie zapewniają studentowi efektywnej informacji zwrotnej.

Uczelnia nie wykazała przypadków, w których studenci byłiby autorami lub współautorami publikacji fachowych ani posiadali inne osiągnięcia w obszarach działalności zawodowej właściwych dla kierunku.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 3 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

Kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Na kierunku stosowane są formalnie przyjęte i opublikowane, spójne i przejrzyste warunki przyjęcia kandydatów na studia, które jednak zawierają nieprawidłowe sformułowanie o możliwości rekrutacji na podstawie certyfikatów językowych. Nie przewidują wymagań odnośnie poziomu znajomości języka polskiego, która jest niezbędna do osiągnięcia założonych efektów uczenia się przez studenta i w tym zakresie nie zapewniają właściwego doboru kandydatów. Zasady progresji studentów i zaliczania poszczególnych semestrów i lat studiów, w tym dyplomowania, uznawania efektów i okresów uczenia się oraz kwalifikacji uzyskanych w szkolnictwie wyższym, a także potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych w procesie uczenia się poza systemem studiów sformułowane są prawidłowo.

System weryfikacji efektów uczenia się umożliwia monitorowanie postępów w uczeniu się oraz rzetelną i wiarygodną ocenę stopnia osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się. Stosowane metody weryfikacji i oceny są zasadniczo różnorodne i zorientowane na studenta, oraz (z wyjątkiem recenzji prac dyplomowych) umożliwiają uzyskanie informacji zwrotnej o stopniu osiągnięcia efektów uczenia się oraz motywują studentów do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się. Jednocześnie zdarzają się przypadki zbyt ogólnikowego opisu metod weryfikacji w sylabusach, a także doboru niewłaściwych czy potencjalnie nieefektywnych metod do poszczególnych efektów. W rezultacie dobór metod nie w pełni pozwala na sprawdzenie i ocenę wszystkich efektów uczenia się, w tym w szczególności opanowania umiejętności praktycznych i przygotowania do prowadzenia działalności zawodowej w obszarach zawodowego rynku pracy właściwych dla kierunku.

Pozycja absolwentów na rynku pracy lub ich dalsza edukacja potwierdzają osiągnięcie efektów uczenia się. Prace etapowe i egzaminacyjne są dostosowane do poziomu oraz zastosowań wiedzy z zakresu dyscyplin, do których kierunek jest przyporządkowany, choć ze względu na dobór ich

formy nie zawsze w pełni odpowiadają profilowi kształcenia i odzwierciedlają praktyki w obszarach działalności zawodowej. Prace dyplomowe nie potwierdzają osiągnięcia wszystkich efektów uczenia się, ponieważ nie odpowiadają praktycznemu profilowi kształcenia na kierunku. W analizie stanu faktycznego zostały sformułowane rekomendacje dotyczące zdiagnozowanych uchybień. Propozycja oceny kryterium spełnione częściowo wynika z nieprawidłowości dotyczących

- 1) niezgodnego z ustawą Prawo o szkolnictwie wyższym umożliwienia rekrutacji na studia na podstawie certyfikatów językowych,
- 2) nieuwzględnienia znajomości języka polskiego wśród kryteriów przyjęcia na studia, przez co nie został w pełni zapewniony dobór kandydatów posiadających wstępną wiedzę i umiejętności na poziomie niezbędnym do osiągnięcia zakładanych na kierunku efektów uczenia się,
- 3) braku specyficznych dla kierunku zasad dyplomowania, które wskazywałyby na i definiowały praktyczny charakter prac dyplomowych z uwzględnieniem obu modułów specjalnościowych,
- 4) niezapewnienie odpowiedniego doboru metod weryfikacji efektów uczenia się, w tym dla zajęć kształtujących umiejętności praktyczne, ze względu na ogólnikowe zapisy w niektórych sylabusach oraz nieuwzględnienie w doborze metod praktycznego charakteru zajęć i liczności grup zajęciowych, a w rezultacie niezapewnienie we wskazanych przypadkach zgodności formy prac etapowych z treściami weryfikowanych przez nie efektów.
- 5) niezapewnienie praktycznego charakteru prac dyplomowych na kierunku oraz form recenzji prac dyplomowych, które dawałyby studentowi realną informację zwrotną.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Zalecenia

1. Usunięcie możliwości rekrutacji na studia na podstawie certyfikatów językowych, tak aby zapewnić zgodność z ustawą Prawo o szkolnictwie wyższym.
2. Uwzględnienie znajomości języka polskiego wśród kryteriów przyjęcia na studia, tak aby umożliwić dobór kandydatów posiadających wstępną wiedzę i umiejętności na poziomie niezbędnym do osiągnięcia zakładanych na kierunku efektów uczenia się.
3. Sformułowanie specyficznych dla kierunku zasad dyplomowania, wskazujących na i definiujących praktyczny charakter prac dyplomowych na kierunku, z uwzględnieniem obu modułów specjalnościowych.
4. Zapewnienie odpowiedniego doboru metod weryfikacji efektów uczenia się, w tym dla zajęć kształtujących umiejętności praktyczne, zmierzające do zapewnienia zgodności form prac etapowych z treściami efektów, poprzez uszczegółowienie opisów planowanych metod z uwzględnieniem praktycznego charakteru zajęć i liczności grup zajęciowych.
5. Zdefiniowanie i zapewnienie praktycznego charakteru prac dyplomowych na kierunku oraz zapewnienie formy recenzji zapewniającej realną informację zwrotną dla studenta.
6. Podjęcie działań naprawczych zapobiegających występowaniu nieprawidłowości, które stały się podstawą do sformułowania powyższych zaleceń.

Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 4

Kompetencje i doświadczenie, kwalifikacje oraz liczba nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia ze studentami zapewniają w znacznej większości prawidłową realizację zajęć oraz osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się.

Proces dydaktyczny na kierunku filologia angielska realizowany jest przez 16 osób, w tym – 12 filologów angielskich, 2 filologów germańskich, po jednym specjalście w naukach o zarządzaniu i jakości oraz informatyce do zajęć IT. W ramach kadry zatrudnionych jest 3 doktorów habilitowanych profesorów uczelni – w tym jeden ze stopniem doktora habilitowanego w zakresie anglistyki; 6 osób ze stopniem doktora – w tym 5 anglistów; 6 osób z tytułem magistra – w tym 5 anglistów; 1 osoba zarazem z tytułem licencjata anglistyki i magistra politologii. Brak w łonie kadry osoby z tytułem profesora, który swój dorobek przypisałby do językoznawstwa lub literaturoznawstwa. Wszyscy prowadzący zajęcia są zatrudnieni w Uczelni na etacie na czas nieokreślony (poza jednym profesorem emerytowanym i dwoma na umowie próbnej). Są to stanowiska profesora, adiunkta, wykładowcy i lektora. Z filologów angielskich, przypisujących swój dorobek do dyscypliny językoznawstwo, jedna jest na etacie badawczo-dydaktycznym. Pozostałe osoby – na etacie dydaktycznym.

Część nauczycieli akademickich posiada udokumentowany, aktualny i obszerny dorobek naukowy w dyscyplinach, do których przyporządkowany jest oceniany kierunek: językoznawstwo – 4 osoby (1 dr hab. prof. uczelni, 1 doktor) i literaturoznawstwo – 1 doktor; a także w dyscyplinie nauk o zarządzaniu i jakości – 1 doktor i nauk o polityce – 1 dr hab. prof. uczelni. Dorobek naukowy, afiliowany przy Uniwersytecie Jagiellońskim, dotyczy językoznawczych badań nad przekładem angielsko-polskim, w tym przekładem ustnym oraz przekładem specjalistycznym, zastosowań językoznawstwa kognitywnego w teorii i praktyce przekładu, języka religijnego oraz przekładu z perspektywy językoznawstwa kognitywnego; literatury niemieckojęzycznej XX i XXI wieku, niemieckojęzycznej i polsko-niemieckiej literatury migracyjnej, stosunków polsko-niemieckich i polsko-austriackich w literaturze i kulturze, bi-, inter- i transkulturowości, mitów w kulturze i literaturze niemieckiej i austriackiej; rozwoju kompetencji komunikacyjnej u dzieci oraz kompetencji fonetycznej nierodzimych użytkowników języka angielskiego. Nauczyciele akademicy publikują monografie jedno- i wieloautorskie, artykuły w czasopismach naukowych i tomach.

Poza tym wszyscy nauczyciele akademicy związani z zajęciami kierunkowymi mają udokumentowane, znaczące, różnorodne i stale wzmacniane doświadczenie zawodowe w obszarach działalności zawodowej i gospodarczej właściwych dla kierunku. Prawie wszyscy są bowiem tłumaczami różnego typu, niektórzy prowadzą lub prowadzili własne firmy, szkoły językowe, firmowe strony internetowe i media społecznościowe; mają doświadczenie w sferze biznesu, np. w prowadzeniu przedstawicielstwa handlowego zagranicznej firmy przemysłowej z Wielkiej Brytanii; jeden nauczyciel jest pracownikiem muzeum na stanowisku przewodnika; jedna osoba jest natywnym użytkownikiem języka angielskiego.

Stabilność zatrudnienia i liczebność kadry w stosunku do liczby studentów, a także dorobek naukowy pracowników umożliwiają prawidłową realizację zajęć. W bardzo nielicznych przypadkach [3 zajęcia] nauczyciele akademicy nie wykazują dorobku naukowego ani zawodowego, związanego z prowadzonymi zajęciami, co powoduje, że obsada kilku zajęć jest niewłaściwa. W związku z tym sformułowane zostaje **zalecenie**, dotyczące zapewnienie kadry z dorobkiem naukowym,

zapewniającym prawidłową realizację zajęć i osiąganie przez studentów zaplanowanych efektów uczenia się.

Nauczyciele akademicy posiadają kompetencje dydaktyczne i udokumentowany dorobek dydaktyczny umożliwiający prawidłową realizację zajęć. Angliści są zrazem nauczycielami i lektorami z doświadczeniem (niektórzy ponad 30-letnim) pracy ze studentami i uczniami w różnym wieku; są autorami i współautorami koncepcji kształcenia; pracują w uniwersyteckich zespołach odpowiedzialnych za dydaktykę; organizują i realizują zajęcia w ramach Erasmus+; jedna osoba jest koordynatorem programu Erasmus+, zajmuje się opieką nad studentami przyjeżdżającymi i wyjeżdżającymi oraz organizacją spotkań integracyjnych, zwiedzaniem Oświęcimia, poznawaniem jego historii i kultury, jest współorganizatorem cyklicznego Międzynarodowego Kongresu na temat Edukacji i Praw Człowieka: Polska, Turcja, Niemcy, Ukraina. Nauczyciele są też opiekunami prac licencjackich, sprawują opiekę nad kołami studenckimi, wygłaszali wykłady gościnne na zaproszenie zagranicznych uniwersytetów oraz wykłady popularnonaukowe.

Jak wykazały hospitacje zajęć, nauczyciele są dobrze przygotowani merytorycznie i językowo do ich prowadzenia. Korzystają pomocniczo z platformy e-learningowej. Zajęcia aktywizują studentów, co umożliwia im nabywanie kompetencji społecznych i umiejętności związanych z pracą w grupie.

Uczelnia udostępniła pracownikom i studentom możliwość bezpłatnego korzystania z najnowszej wersji pakietu biurowego, w ramach którego mają dostęp do aktualnych wersji aplikacji potrzebnych w pracy naukowej i tłumaczeniowej. Nauczyciele, zwłaszcza od czasu zaawansowanego szkolenia w roku akademickim 2020/2021, przygotowani są do realizacji zajęć z wykorzystaniem synchronicznym i asynchronicznym platformy e-learningowej i komunikatorów internetowych, służących do prowadzenia niektórych wykładów, do komunikowania się ze studentami, zamieszczania materiałów, dokumentów z praktyk, zadań domowych, prac licencjackich, prowadzenia w rzadkich przypadkach konsultacji. W Uczelni powołany został Uczelniany Zespół ds. E-learningu, do którego zadań należy m.in. prowadzenie szkoleń z zakresu e-learningu i przybliżania wykładowcom nowych narzędzi i ich kolejnych funkcji.

Obciążenie godzinowe poszczególnych nauczycieli akademickich jest bardzo duże: profesor – 240 godzin; adiunkt na etacie dydaktycznym – 360 godzin; lektor – 540 godzin. Nauczyciele akademicy nie są dociążani nadgodzinami, a obciążenie godzinowe prowadzeniem zajęć nauczycieli akademickich zatrudnionych w uczelni jako podstawowym miejscu pracy jest zgodne z wymaganiami. Część nauczycieli łączy obowiązki dydaktyczne na ocenianym kierunku z pracą naukową w innej uczelni, głównie Uniwersytecie Jagiellońskim. Inni łączą te obowiązki z pracą zawodową ściśle związaną z prowadzonymi zajęciami. Ogólnie biorąc, harmonijnie łączą działalność naukową i zawodową, prowadzoną poza uczelnią, z pracą dydaktyczną w MUP.

Nadzór bezpośredni nad realizacją zajęć stacjonarnych i zdalnych sprawuje kierownik Filologii angielskiej wg zakresu czynności określonego przez Rektora, w który wchodzi m.in. koordynacja treści programowych w zakresie realizowanych przedmiotów dydaktycznych, w tym opracowywanie planów studiów i programów nauczania, a także dbałość o rzetelne wykonywanie obowiązków przez pracowników zakładu. Kierownik odpowiada przed Dyrektorem Instytutu, którego rolę precyzuje Statut Uczelni. Do kompetencji Dyrektora Instytutu należą bowiem: organizowanie i kontrola procesu dydaktycznego zgodnie z Regulaminem Studiów Uczelni oraz ustalanie szczegółowych zakresów obowiązków nauczycieli akademickich, będących pracownikami instytutu.

Polityką kadrową kieruje Rektor we współpracy z dyrektorami instytutów i kierownikami jednostek ogólnouczelnianych. Zatrudnienie wykładowców w Uczelni następuje w drodze otwartego konkursu, którego procedurę reguluje osobny regulamin, zawierający jako załączniki wzory wniosków i oświadczeń, co sprzyja transparentności procedury zatrudniania.

O obsadzie zajęć decyduje kierownik zakładu, pełniący zarazem funkcję “kierownika filologii angielskiej”, w stałej konsultacji z nauczycielami akademickimi, po analizie potrzeb dydaktycznych na dany rok. Proces ten powtarzany jest co semestr. Obsada zajęć co do zasady dobierana jest w sposób uwzględniający przede wszystkim tym wykształcenie i dorobek naukowy nauczyciela akademickiego w przypadku zajęć akademickich, a w zakresie zajęć praktycznych – prócz wykształcenia, odpowiednie doświadczenie zawodowe. Na przykład *warsztaty tłumaczeniowe* prowadzą aktywni tłumacze z dorobkiem zarówno akademickim w zakresie przekładoznawstwa, jak i własnym dorobkiem przekładowym; *tłumaczenia literatury* uczy autor przekładów beletrystyki; zajęcia *język angielski w pracy przewodnika* powierzono wykładowcy pracującemu jako anglojęzyczny przewodnik w Muzeum Auschwitz.

Prace dyplomowe powstające i broniące na ocenianym kierunku pokazują koherencję między dyscypliną naukową reprezentowaną przez opiekunów i recenzentów a problematyką tych prac i dyscyplinami, do których przyporządkowany jest kierunek. Opiekunami i recenzentami były osoby ze stopniem doktora habilitowanego i doktora. W większości przypadków promotorzy i recenzenci reprezentowali tę samą dyscyplinę naukową, choć zdarzają się nagminnie sytuacje (19 prac w przedłożonym wykazie), gdy prace językoznawcze recenzuje literaturoznawca i odwrotnie. **Rekomenduje się**, wobec tego, dbałość o to, by ocena prac dyplomowanych była przeprowadzana przez pracowników adekwatnie do charakteru i tematyki prac.

Połowa nauczycieli akademickich, prowadzących zajęcia na ocenianym kierunku, systematycznie pomnaża dorobek naukowy i posiada bieżące publikacje w dyscyplinach językoznawstwo i literaturoznawstwo, do których przyporządkowany jest kierunek. Nie przekłada się to na uzyskiwanie przez pracowników stopni naukowych, gdyż w dziewięciu przypadkach zaznacza się brak uzyskania kolejnych stopni od 1989, 2001, 2003, 2005, 2009, 2011 roku. Nie wywiera się nacisku na te osoby, nie ułatwia też awansów przez obniżanie pensów, przenosi na etaty dydaktyczne wymagające wykonania jeszcze większej liczby godzin zajęć, co z kolei uniemożliwia uzyskiwanie kolejnych stopni naukowych i tytułów. Stosuje się zaś system zachęt w postaci nagród rektora, które nie wpływają na zmianę tego trendu. **Rekomenduje się** zatem zaplanowanie i wdrożenie systemu wsparcia ścieżki awansu pracowników i urealnienia zachęt do zdobywania przez nich stopni naukowych.

Nauczyciele akademicy oraz inne osoby prowadzące zajęcia są oceniani przez studentów w zakresie spełniania obowiązków związanych z kształceniem poprzez prowadzoną w Uczelni co semestralną ankietyzację w formie elektronicznej. Ankiety ewaluacyjne dotyczą oceny organizacji zajęć, sposobu prowadzenia zajęć, dostępności prowadzącego dla studentów, jego stosunku do studentów; brak oceny odniesienia do zaplanowanych dla kierunku i zajęć efektów uczenia się. Wyniki ankiet pozwalają zdiagnozować słabsze elementy procesu dydaktycznego i podjąć działania naprawcze. Pozwalają na to zbiorcze zestawienia, tak dla całej Uczelni, jak dla kierunków prowadzonych w Instytucie oraz dla filologii angielskiej. Wyniki ankiet są analizowane przez Komisję ds. Jakości Kształcenia oraz Dyrektora Instytutu. Szczegółowe dane są dostępne dla nauczycieli akademickich w zakresie bezpośrednio ich dotyczącym. Dobre oceny w sposób niesformalizowany brane są pod uwagę w ramach wnioskowania o nagrodę Rektora. W przypadku słabej oceny dydaktyka, Dyrektor Instytutu przeprowadza rozmowę

z pracownikiem. Powtórna ocena negatywna może skutkować dodatkowymi konsekwencjami, m.in. uruchomieniem procedur dyscyplinarnych. Zbiorcze raporty z wyników ankiet są ogłaszane na stronie internetowej Uczelni. Nie określono poziomu responsywności, przy którym wyniki ankiet nie są brane pod uwagę przy ocenie okresowej pracowników. Powoduje to, że nawet jednostkowe oceny mają wpływ na wynik oceny okresowej pracowników. Może to powodować błędne uogólnienie oceny pracy nauczyciela przez studentów. **Rekomenduje się** zaplanowanie i wdrożenie bardziej precyzyjnego systemu uwzględniania informacji płynącej z ankiet w ocenie okresowej. Zarazem w ramach nowopowstałej komórki – Centrum Technologii i Jakości – od roku akademickiego 2022/2023 przeprowadzane są akcje zachęcania studentów do wypełniania ankiet.

Wszystkie osoby prowadzące zajęcia są hospitowane, niezależnie od formy zatrudnienia. Są to hospitacje planowane lub nieplanowane. Hospitacja planowana prowadzona jest raz na 4 lata. Osoby podlegające hospitacji planowanej wyznaczane są przez instytutową Komisję ds. Jakości Kształcenia. Z przebiegu hospitacji sporządzany jest raport, który jest analizowany i omawiany z hospitowanym nauczycielem. Nauczyciel akademicki jest hospitowany w sposób nieplanowany na mocy decyzji, którą podejmuje Dyrektor Instytutu w sytuacji uzyskania przez tego nauczyciela niskich ocen w ramach Ankiety oceniającej zajęcia dydaktyczne lub po otrzymaniu pisemnej skargi na tego nauczyciela złożonej przez grupę studentów lub przedstawiciela Samorządu Studenckiego. W przypadku negatywnej oceny hospitacji nauczyciel hospitowany podlega obowiązkowej hospitacji w kolejnym semestrze, a jeżeli jest to niemożliwe – w kolejnym roku akademickim. W ramach hospitacji zajęć oceniane są: organizacja i przebieg zajęć, aspekty merytoryczne, Atmosfera podczas zajęć dydaktycznych. Niejasne jest, co znaczy, że te kryteria należy ocenić „z uwzględnieniem opinii uczestników zajęć” i w jaki sposób osoba hospitująca ma pozyskać od studentów wiedzę na wymagany formularzem temat oraz wykonać to w sposób wystandaryzowany. Ostatnie kryterium to tzw. „ocena formalna”, na którą składa się zgodność przekazywanych treści z zapisami w sylabusie oraz stosowanie metod prowadzenia zajęć pozwalających osiągnąć zakładane efekty uczenia się. *De facto* nie są to aspekty wyłącznie formalne, dlatego nazwa tej grupy kryteriów jest myląca. Arkusz oceny nie zawiera też oceny adekwatności prowadzenia zajęć dla profilu praktycznego studiów. Z wymienionych powodów **rekomenduje się** zaprojektowanie i wdrożenie kryteriów oceny hospitowanych zajęć adekwatnych do celów hospitacji zajęć na profilu praktycznym, z wystandaryzowanymi i jasno określonymi kryteriami.

Wszyscy nauczyciele podlegają ocenie okresowej, w szczególności w zakresie należytego wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 115 ustawy. Jest ona dokonywana nie rzadziej niż raz na dwa lata. Podstawą oceny nauczyciela akademickiego są jego osiągnięcia w zakresie kształcenia i wychowywania studentów, rozwoju naukowego, podnoszenia swoich kwalifikacji zawodowych oraz udziału w pracach organizacyjnych Uczelni. W szczególności przy ocenie osiągnięć w zakresie kształcenia uwzględnia się: osiągnięcia naukowe i organizacyjne, wyniki hospitacji; opinię studentów ustaloną na podstawie ankiety ewaluacyjnej. Dydaktycy są informowani osobiście o uzyskanej ocenie. Ostatnia została przeprowadzona w listopadzie 2021 roku. Wszyscy pracownicy badawczo-dydaktyczni i dydaktyczni realizujący zajęcia na kierunku filologia angielska uzyskali ocenę pozytywną.

Pracownicy podlegają też ocenie okresowej, która dokonywana jest nie rzadziej niż co cztery lata zgodnie z kryteriami i zasadami określonymi w Regulaminie okresowej oceny pracy nauczycieli akademickich. Ocena dokonywana jest w obszarach: działalności w zakresie kształcenia i wychowania; działalności w zakresie naukowym; działalności w zakresie organizacyjnym oraz rozwoju i podnoszenia kompetencji zawodowych. W ocenie okresowej działalności kształcenia i wychowania uwzględnia się

ocenę nauczyciela akademickiego w zakresie wypełniania przez niego obowiązków dydaktycznych, dokonaną przez studentów Uczelni z zastosowaniem badania ankietowego, a także wyniki hospitacji. Co ważne dla kierunków o profilu praktycznym, jakim jest filologia angielska, przy ocenie w zakresie rozwoju i podnoszenia kompetencji zawodowych uwzględniane są: rozwój zawodowy związany z zadaniami realizowanymi w Uczelni (m.in.: uczestnictwo w formach rozwoju zawodowego, ukończone szkolenia, kursy, studia podyplomowe, zdane egzaminy lub certyfikaty); udział w seminariach, konferencjach, szkoleniach; publikacje dydaktyczne; inne aktywności pozauczelniane, wzbogacające wiedzę, umiejętności i kompetencje zawodowe w dziedzinie specjalizacji danego nauczyciela; doświadczenie praktyczne zdobyte w pracy poza szkolnictwem wyższym. Takie posunięcie Uczelni sprzyja podnoszeniu i utrzymaniu jakości kształcenia na kierunkach o profilu praktycznym.

Ocena pracy nauczyciela może być pozytywna lub negatywna. Regulamin oceny precyzuje, że w przypadku otrzymania przez pracownika oceny negatywnej, kolejna ocena przeprowadzana jest nie wcześniej niż po upływie 12 miesięcy od dnia zakończenia poprzedniej oceny. W przypadku zaś otrzymania przez nauczyciela akademickiego oceny negatywnej, Rektor może rozwiązać z nim stosunek pracy za wypowiedzeniem. Uzyskanie kolejnych, dwóch ocen negatywnych skutkuje rozwiązaniem stosunku pracy. Procedurę postępowania w sytuacji oceny negatywnej reguluje osobne Zarządzenie Rektora.

Wyniki okresowych przeglądów kadry prowadzącej kształcenie wykorzystywane są do doskonalenia poszczególnych nauczycieli akademickich i planowania ich ścieżek rozwojowych, co przybiera formę głównie rozmów władz dziekańskich i przełożonych z pracownikami w sytuacjach problemowych lub w sytuacjach potrzeb i planów awansowych zgłaszanych przez pracowników.

Dbając o rozwój kadry w zakresie pracy dydaktycznej i naukowej, Uczelnia zapewnia awans po uzyskaniu stopnia naukowego. Instytut oferuje pracownikom środki na wyjazdy naukowe, konferencji i publikacje. Pracownicy mogą ubiegać się u Rektora o dofinansowanie i finansowanie udziału pod afiliacją MUP w krajowych i zagranicznych konferencjach naukowych oraz organizacji wydarzeń dydaktycznych i naukowych na terenie Uczelni. Uczelnia finansuje też przewody doktorskie i habilitacyjne. Pracownicy korzystają regularnie ze środków przeznaczonych na wyjazdy za granicę w ramach programu Erasmus+. Uczelnia oferuje też szkolenia dydaktycznych (dot. np. budowania mentalnej i emocjonalnej podstawy pracy z osobami z niepełnosprawnością; metod oceny potrzeb, stanu funkcjonalnego i jakości życia osób z niepełnosprawnością; wsparcie dla studentów z niepełnosprawnością wzrokową). Było to też szkolenie podnoszące świadomość kadry dydaktycznej oraz szkolenie podstawowe, obejmujące tematykę wsparcia i kompensacji. Rektor może obniżyć nauczycielowi akademickiemu wymiar zajęć dydaktycznych poniżej obowiązującego pensum (m.in. w przypadku opieki nad kołem naukowym, pełnienia funkcji kierownika kierunku lub pełnomocnika rektora). Realizowana polityka kadrowa i przydział środków na działalność naukową, umiędzynarodowienie i doszkalanie, umożliwiają dobór kadry zapewniającej prawidłową realizację zajęć i sprzyjają rozwojowi nauczycieli akademickich, z wyłączeniem zdobywania przez pracowników stopni naukowych. Stąd **rekomendacja**, by zaplanować i wdrożyć narzędzia polityki kadrowej, skutkującej uzyskiwaniem wyższych stopni naukowych przez pracowników.

W Uczelni obowiązują skodyfikowane zasady rozwiązywania konfliktów pracowniczych, reagowania na przypadki zagrożenia lub naruszenia bezpieczeństwa i wszelkie formy dyskryminacji i przemocy wobec nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących kształcenie, niezależnie od formy zatrudnienia. Wprowadzono w Regulaminie pracy zapisy zapobiegające korupcji oraz zasady równego traktowania

w zatrudnieniu. Przyjęto osobny Regulamin przeciwdziałania mobbingowi, dyskryminacji i molestowaniu seksualnemu. Nauczyciele akademicki mają zapewnione przez Uczelnię wsparcie psychologiczne oraz wsparcie prawnikom z niepełnosprawnościami.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 4 kryterium spełnione częściowo

Kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Kompetencje i doświadczenie, kwalifikacje oraz liczba nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia ze studentami w kilku przypadkach nie zapewniają prawidłowej realizacji zajęć oraz osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się. Zaznacza się zarazem bardzo wysokie pensum nauczycieli akademickich, uniemożliwiające im awanse czy systematyczne rozwijanie doświadczeń zawodowych poza uczelnią. Ocena części prac dyplomowych powierzana jest pracownikom dobieranym nieadekwatnie do charakteru i tematyki prac.

Polityka kadrowa w zasadzie zapewnia dobór nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia, oparty o transparentne zasady i umożliwiający prawidłową realizację zajęć, uwzględnia systematyczną ocenę kadry prowadzącej kształcenie, przeprowadzaną z udziałem studentów, której wyniki są wykorzystywane w doskonaleniu kadry, a także stwarza warunki stymulujące kadrę do ustawicznego rozwoju. Zarazem system wsparcia ścieżki awansu pracowników oraz udziału ocen studenckich w ocenie okresowej pracownika wymagają pogłębienia stopnia ich efektywności. Arkusze hospitacji nie uwzględniają profilu praktycznego studiów.

W analizie stanu faktycznego zostały sformułowane rekomendacje dotyczące zdiagnozowanych uchybień. Propozycja oceny kryterium spełnione częściowo wynika z nieprawidłowości dotyczących obsady zajęć.

Zalecenia

1. Zapewnienie kadry z dorobkiem naukowym, zapewniającym prawidłową realizację zajęć i osiąganie przez studentów zaplanowanych efektów uczenia się.
2. Podjęcie działań naprawczych zapobiegających występowaniu nieprawidłowości, które stały się podstawą do sformułowania powyższych zaleceń.

Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 5

Baza dydaktyczna Uczelni obejmuje trzy budynki wielopiętrowe zlokalizowane w swoim bezpośrednim sąsiedztwie wraz z terenem, gdzie zorganizowano parkingi dla studentów i kadry z wydzielonymi i oznakowanymi właściwie miejscami parkingowymi dla osób z dysfunkcjami narządu ruchu, tworząc kampus uczelni. Budynki mają zróżnicowane pod względem wielkości powierzchnie – od blisko 3 tys. m² do ponad 6 tys. m², razem ponad 13 tys. m². W nich odbywają się wszystkie zajęcia dydaktyczne na prowadzonych w Uczelni kierunkach, część pomieszczeń pełni funkcję administracyjno-obługową, socjalną, biblioteczną, magazynową itp. Zajęcia na ocenianym kierunku zorganizowane są po części w każdym z trzech budynków, w zależności od ich specyfiki oraz od specyfiki zajęć, a takie rozproszenie

nie stanowi problemu dla studentów ze względu na bardzo krótki czas potrzebny na przemieszczanie się pomiędzy budynkami. Dla przykładu, zajęcia z zakresu tłumaczeń ustnych odbywać się muszą w budynku dysponującym wyposażeniem wspomagającym pracę tłumacza i wymagają one wykorzystania kabin do tłumaczeń. Planowane są więc na stałe w budynku dysponującym salą audytoryjną z zainstalowanymi profesjonalnymi kabinami do tłumaczeń konferencyjnych, w ten sposób odwzorowując typowe warunki pracy zawodowej tłumacza ustnego. Wszystkie budynki są jasne i przestronne, z szerokimi ciągami komunikacyjnymi, jeden z nich został oddany do użytkowania po remoncie w bieżącym roku, stąd jest najnowocześniejszy. Pomieszczenia dydaktyczne, gdzie odbywają się zajęcia dla kierunku obejmują różnego typu sale dydaktyczne – wykładowe, ćwiczeniowe, laboratoryjne, w tym laboratorium językowe – fonetyczne, wspomniane już wcześniej kabiny do tłumaczeń symultanicznych, a także 4 laboratoria komputerowe. Sale są wystarczającej wielkości w odniesieniu do liczebności grup dydaktycznych. Na terenie kampusu dostępny jest szerokopasmowy bezprzewodowy internet, umożliwiający korzystanie z zasobów wewnętrznych oraz zewnętrznych przez studentów oraz kadrę akademicką. Infrastruktura sportowa, jaką wykorzystuje Uczelnia do realizacji zajęć sportowych, jest prawidłowa. Zajęcia wychowania fizycznego są organizowane na kampusie w zakresie np. fitnessu, czy też mogą mieć miejsce w innych obiektach w Oświęcimiu.

Zajęcia, w szczególności te o nachyleniu praktycznym, w zakresie tłumaczeń odbywają się w kabinach i sali audytoryjnej, co umożliwia studentom zarówno znalezienie się w roli tłumacza, jak i odbiorcy tłumaczeń, w laboratoriach komputerowych, gdzie w procesie dydaktycznym wykorzystuje się oprogramowanie darmowe wspomagające tłumaczenie. Brak jednak profesjonalnego oprogramowania do tłumaczeń i do prowadzenia dydaktyki tłumaczeń w sposób, który w pełni odzwierciedlałby pracę zawodową tłumacza pisemnego. **Rekomenduje się** poszerzenie doboru oprogramowania CAT wykorzystywanego podczas zajęć o oprogramowanie profesjonalne udostępniane studentom podczas zajęć. Poza wymienionymi pracowniami, do zajęć służą typowe laboratoria komputerowe ze standardowym oprogramowaniem biurowym, w jednym z nich wykorzystywany jest dodatkowo program do sporządzania napisów na materiale audiowizualnym, który służy praktycznym zajęciom tłumaczeniowym. Inne pomieszczenia dydaktyczne wyposażone są jak typowe nowoczesne sale do nauczania na poziomie akademickim – w projektory multimedialne lub telewizory, ekrany, tablice, niektóre sale także w nagłośnienie. Wyposażenie przeznaczone do wykorzystania na kierunku umożliwia prezentowanie materiałów audio-wideo, pracę z zasobami w formie elektronicznej oraz pochodzącymi bezpośrednio z internetu, ćwiczenia wymowy, słuchania, a także rozwijanie profesjonalnych kompetencji w zawodzie tłumacza. Problemem jest jednak stopień dostosowania sal i laboratoriów do potrzeb osób z niepełnosprawnościami. W salach obsługowych toku studiów takie miejsce zorganizowano i umożliwiono dostęp osobom z dysfunkcją narządu ruchu, aby miały bezpośredni kontakt wzrokowy z pracownikiem Uczelni, czy też narządu słuchu. Budynki posiadają różnego rodzaju dostosowania do potrzeb osób z niepełnosprawnościami - wejścia do środka ułatwia podjazd lub wjazd jest zorganizowany z poziomu gruntu, budynki dysponują windami, przygotowane jest właściwe zaplecze sanitarne przystosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnościami na każdej kondygnacji. W jednym z budynków dodatkowo wyznaczono ciągi komunikacyjne dla osób z dysfunkcjami narządu wzroku. W salach dydaktycznych i laboratoriach nie wydzielono, nie oznakowano choćby po jednym miejscu dla osoby z niepełnosprawnością, i nie doposażono takiego miejsca w sposób niwelujący bariery dostępności i umożliwiający pełny udział w zajęciach dydaktycznych. Dla przykładu, dla osób poruszających się na wózku brak miejsc wydzielonych i oznakowanych ze swobodnym dojazdem do wyznaczonego miejsca, stolika z regulowaną wysokością

blatu, dla osób z dysfunkcją narządu wzroku – nie zapewniono wyposażenia w postaci np. specjalistycznej klawiatury i myszy itp. **Rekomenduje się** dostosowanie sal dydaktycznych do potrzeb osób z niepełnosprawnościami, w tym poruszających się na wózku, w taki sposób, aby osoby te mogły w pełni korzystać z infrastruktury dydaktycznej, udostępnianej w celu realizacji kształcenia na kierunku.

W budynku dostępne jest WIFI dla studentów oraz kadry umożliwiające korzystanie na miejscu z zasobów Uczelni i jej systemów obsługowych. Poza tym, komputery uczelniane zlokalizowane w salach i laboratoriach oraz w bibliotece funkcjonują w sieci i posiadają stałe łącze. Infrastruktura informatyczna, a także wyposażenie techniczne pomieszczeń, pomoce i środki dydaktyczne, specjalistyczne oprogramowanie są sprawne, nowoczesne, nieodbiegające od aktualnie używanych w działalności zawodowej tłumacza, która jest właściwa dla kierunku oraz umożliwiają prawidłową realizację zajęć powiązanych z tłumaczeniami, w tym z wykorzystaniem zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych. Warto jednak zauważyć, że Uczelnia wskazuje, jako miejsca pracy przyszłego absolwenta, poza biurem tłumaczeń również instytucje kultury oraz firmy turystyczne, a także media, w których absolwent ma pełnić nie tylko rolę tłumacza. Środowiska te, różne od typowego biura tłumaczeń, nie zostały wystarczająco odzwierciedlone w infrastrukturze udostępnianej do realizacji zajęć praktycznych na kierunku. **Rekomenduje się** zwiększenie zakresu zgodności udostępnianej infrastruktury do realizacji zajęć w taki sposób, aby w pełniejszy sposób odwzorowywała środowisko pracy tłumacza w docelowych miejscach pracy, przewidzianych w sylwetce absolwenta kierunku.

Liczba, wielkość i układ pomieszczeń, a także ich wyposażenie techniczne, liczba stanowisk w pracowniach dydaktycznych i laboratoriach komputerowych, licencji na specjalistyczne oprogramowanie itp. są dostosowane do liczby studentów, liczby grup oraz ich liczebności i w pełni umożliwiają prawidłową realizację zajęć, w tym samodzielne wykonywanie czynności praktycznych przez studentów.

Zasoby biblioteczne gromadzone są przez bibliotekę uczelnianą, przeznaczone dla wszystkich prowadzonych kierunków wynoszą ponad 40 tys. woluminów. Biblioteka gromadzi i rozbudowuje te zasoby, jednak dla ocenianego kierunku nie są one wystarczające, o czym dalej w raporcie. Biblioteka zlokalizowana jest w jednym z budynków i obejmuje pomieszczenia o zróżnicowanych funkcjonalnościach: czytelnię, wypożyczalnię książek, czytelnię prasy oraz magazyn biblioteczny. Wolny dostęp do półek umożliwia studentom samodzielną pracę z księgozbiorem. W przestronnej czytelni zorganizowano 20 stanowisk do pracy własnej studentów (z wykorzystaniem własnego sprzętu elektronicznego) oraz 9 stanowisk wyposażonych w sprzęt komputerowy. Jedno ze stanowisk dostosowane jest do potrzeb osób z dysfunkcją wzroku. Nie jest ono również właściwie oznakowane. **Rekomenduje się** zwiększenie zakresu dostosowań miejsca w czytelni do potrzeb osób z różnymi rodzajami niepełnosprawności, a także oznakowanie go w taki sposób, aby osoba z niepełnosprawnością otrzymywała jasne informacje, które miejsce w czytelni posiada dostosowania niwelujące bariery dostępności. Do dyspozycji czytelników oddano skaner. Pomieszczenia biblioteczne są przestronne, dobrze doświetlone, umożliwiają samodzielną pracę z dostępem do księgozbioru podręcznego. Godziny otwarcia biblioteki są dogodne dla studentów oraz kadry i umożliwiają swobodną pracę samodzielną z zasobami, w tym cyfrowymi.

Zapewniona jest zgodność infrastruktury dydaktycznej i bibliotecznej oraz zasad korzystania z niej z przepisami BHP.

Z uwagi na fakt, że studenci korzystają z darmowego oprogramowania na zajęciach tłumaczeniowych, studenci mają również możliwość korzystania z tego oprogramowania w domu bez żadnych ograniczeń. Stosują to oprogramowanie również podczas praktyk zawodowych. Korzystanie z pracowni i laboratoriów jest możliwe przez studentów po godzinach zajęć, ale po zgłoszeniu takiej potrzeby. Studenci mogą więc samodzielnie wykonywać czynności praktyczne zarówno podczas zajęć, jak i po ich zakończeniu.

Jak już wcześniej zauważono, zakres dostosowań do potrzeb osób z niepełnosprawnościami w bibliotece nie jest pełny. Brakuje tu systemowego dostosowania, zapewniającego tym osobom pełny udział w kształceniu i prowadzeniu działalności naukowej oraz korzystaniu z technologii informacyjno-komunikacyjnej. Uwzględniono w niewielkim stopniu dostosowania do różnych rodzajów niepełnosprawności. Zorganizowano wprawdzie stanowisko komputerowe dla osób ze specjalnymi potrzebami (2 skanery, duży monitor, specjalistyczna klawiatura i myszka komputerowa, oprogramowanie wspierające pisanie, powiększalnik elektroniczny, który jest przydatny przy czytaniu słabej jakości wydruków), jednak nie stwierdzono dostosowań do innych rodzajów niepełnosprawności niwelujących bariery dostępności dla osób np. poruszających się na wózku czy osób z dysfunkcjami narządu słuchu. **Rekomenduje się** zwiększenie zakresu dostosowań do potrzeb osób z niepełnosprawnościami w bibliotece Jednostki w taki sposób, aby osoby takie mogły w pełni korzystać z zasobów Uczelni i uczestniczyć w procesie kształcenia.

Program studiów nie przewiduje wprawdzie kształcenia na ocenianym kierunku z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, Uczelnia posiada jednak właściwą infrastrukturę w tym zakresie, która udostępniana była podczas pandemii i gotowa jest do użycia w każdej chwili w razie takiej potrzeby. Oprogramowanie to umożliwia synchroniczną i asynchroniczną interakcję między studentami a nauczycielami akademickimi i innymi osobami prowadzącymi zajęcia oraz jest dostępna dla studentów o specjalnych potrzebach edukacyjnych, w tym studentów z niepełnosprawnościami. Z oprogramowania można korzystać w każdym miejscu bez zbędnych ograniczeń.

Zbiory biblioteczne przeznaczone do zapewnienia realizacji procesu kształcenia, w tym programu studiów, obejmują zróżnicowane rodzaje publikacji m.in. podręczniki kursowe, ćwiczenia gramatyczne, poradniki metodyczne, pozycje z zakresu dyscyplin naukowych językoznawstwa, literaturoznawstwa, historii, a także historię i odmiany języka, wiedzę o Anglii i Stanach Zjednoczonych, historii literatur anglojęzycznych i in. Biblioteka gromadzi również publikacje, podręczniki, materiały na nośnikach elektronicznych. Czasopisma w prenumeracie stałej nie obejmują czasopism naukowych w dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek. Biblioteka, zapewniając dostęp do baz pełnotekstowych, umożliwia korzystanie z tego rodzaju zasobów poprzez bazy. Na miejscu czytelnicy mogą skorzystać z kilku czasopism branżowych: „The Teacher – English Language Teaching”, „Modern English Teacher”, „Edukacja – studia, badania, innowacja”, są one jednak pośrednio powiązane z koncepcją kształcenia na kierunku.

Jak już wspomniano w raporcie, zasoby biblioteczne to ponad 40 tys. woluminów i nie jest to liczba adekwatna i wystarczająca w kontekście potrzeb kierunku oraz liczby studentów na tym kierunku

studiujących, gdyż Uczelnia prowadzi 11 kierunków I stopnia, 4 kierunki inżynierskie, 6 kierunków II stopnia oraz 1 jednolite studia magisterskie, razem 22 kierunki studiów, co oznacza średnio po ok. 2 tys. pozycji na jeden kierunek studiów. Niezależnie od zawartości zbiorów jest to liczba zbyt niska w kontekście potrzeb kierunku o liczebności bliskiej 100 studentów. Publikacje w zakresie dyscyplin, do których kierunku jest przypisany są skromne – to mniej niż 50 woluminów z językoznawstwa ogólnego i angielskiego oraz mniej niż 30 z teorii literatury obszaru językowego, pomimo że w tych dyscyplinach realizowane jest seminarium dyplomowe i przygotowywane są prace dyplomowe. Dodatkowo, najnowsze badania w tych dyscyplinach nie są w księgozbiorze uwzględniane, o czym w dalszej części raportu.

Zgromadzone zasoby naukowe i dydaktyczne nie są w pełnym zakresie zgodne z potrzebami procesu nauczania i uczenia się. Biblioteka nie dysponuje najbardziej aktualnymi pozycjami wydawniczymi w zakresie dyscyplin, do których przyporządkowano kierunek. Dodatkowo, poszerzając zbiory nie uwzględnia się wyników najnowszych badań w tych dyscyplinach. W efekcie, zbiory nie są wystarczające do osiągnięcia efektów uczenia się (w szczególności w zakresie charakterystyki WG) przyjętych dla kierunku np. „posiada zaawansowaną wiedzę na temat głównych kierunków rozwoju i najważniejszych osiągnięć w językoznawstwie i literaturoznawstwie oraz zna i rozumie podstawowe metody analizy i interpretacji tekstów literackich i kulturowych”, „zna w zaawansowanym stopniu strukturę języka angielskiego, podstawowe pojęcia i zagadnienia z zakresu językoznawstwa (w tym językoznawstwa stosowanego) i literaturoznawstwa, jak również wybrane dzieła i nurty literatury brytyjskiej i amerykańskiej”. Konsekwentnie, udostępniana literatura nie jest również wystarczająca dla zapewnienia realizacji treści kształcenia oraz osiągnięcia szczegółowych efektów uczenia się. Najlepszym przykładem braku aktualizacji zasobów wiedzy w bibliotece jest wykaz publikacji nowo zakupionych do biblioteki. To pozycje służące wyłącznie praktycznej nauce języka oraz rozwijaniu znajomości języka branżowego np. wykorzystywanego w turystyce, IT czy biznesie, w tym niektóre z nich straciły już na aktualności (dla przykładu, pozycje dot. języka praktycznego i specjalistycznego nie uwzględniają postępu w działalności zawodowej np. „Korespondencja angielska” z 2008 roku, „Nursing” z 2011 i 2023 roku, „Technologie informacyjno-komunikacyjne w funkcjonowaniu uczelni wyższych : wybrane konteksty” z 2012 roku). Wprawdzie Uczelnia, oferując studentom dostęp do baz pełnotekstowych, próbuje zapełnić luki w zasobach, jednakże, co do zasady, księgozbiór własny winien zapewniać podstawowe wymogi dot. literatury przedmiotu.

Zbiory nie obejmują kompletu piśmiennictwa zalecanego w sylabusach w liczbie egzemplarzy dostosowanej do potrzeb procesu nauczania i uczenia się oraz do liczby studentów. Podczas wizytacji wykazano braki w zakresie literatury podstawowej zamieszczonej w sylabusach zajęć. Poniższe przykłady służą jedynie do zobrazowania problemu i nie stanowią kompletnej listy zdiagnozowanych nieprawidłowości w odniesieniu do dostępnej w Uczelni literatury dla zajęć w programie studiów ocenianego kierunku:

- *tłumaczenie pisemne tekstów specjalistycznych 3*: Boakes K. 2009. Reading and Understanding Economics; Bobowska-Nastarzewska P. 2018. Rola tłumacza pisemnych tekstów specjalistycznych podstawie własnych doświadczeń traduktologicznych, „Investigationes Linguisticae” VOL.XXXIX; Kopczyńska M. 2015. Przekład tekstów specjalistycznych – oczekiwania i wyzwania a praktyka. „Rocznik Przekładoznawczy. Studia nad teorią, praktyką i dydaktyką przekładu” 10; Kubacki D. 2013. Teksty paralelne jako narzędzie pomocnicze przy sporządzaniu tłumaczeń (specjalistycznych), „Comparative Legilinguistics” 13, s. 145–157;

Kościałkowska-Okońska, E. 2017 Na ścieżce kariery: tłumacz tekstów medycznych w kontekście wymagań zawodowych. „Rocznik Przekładoznawczy. Studia nad teorią, praktyką i dydaktyką przekładu” 12 s. 189–199; Piechnik I. 2013. Przekład tekstu naukowego i rola paratekstów „Między Oryginałem a Przekładem”, s. 109–125; Voellnagel, A. 2015. Jak nie tłumaczyć tekstów technicznych. Warszawa: Tepis; a także literatura uzupełniająca: Kielar B. Z. 2013. Zarys translatoryki, s. 111–116 (Tłumaczenie tekstów specjalistycznych);

- *komunikacja międzynarodowa w firmie*: Świda, B. (2014) Office English;
- *korespondencja anglojęzyczna w biznesie i turystyce*: Shirley Taylor, Model Business Letters, Emails, and Other Business Documents;
- *współczesne odmiany języka angielskiego w komunikacji ustnej*: A Handbook of Varieties of English. Kortmann;
- *gramatyka kontrastywna języka polskiego i angielskiego*: Willim E. i E. Mańczak-Wohlfeld. (1997). A Contrastive Approach to Problems with English;
- *literatura brytyjska*: James Joyce, The Boarding House, Virginia Woolf, ‘Kew Gardens’; Philip Larkin, ‘Toads’, ‘Church Going’; Harold Pinter, The Birthday Party;
- edycja i adiustacja tekstów: Majewska-Tworek i in. 2009. Jak pisać i redagować. Poradnik redaktora. Wzory tekstów użytkowych; Karpowicz T. 2020. Polszczyzna wzorcowa w praktyce zawodowej redaktorów; Wolański A. 2008. Edycja tekstów. Praktyczny poradnik. Książka;
- *komunikacja międzykulturowa w praktyce przekładu*: Barańczak, S. 2004. Rice pudding i kaszka manna: O tłumaczeniu poezji dla dzieci; w: tegoż: Ocalone w tłumaczeniu, wydanie III; Bartmiński, J. 2012. Językowe podstawy obrazu świata; Dymel-Trzebiatowska, H. 2007. Znikający Bóg. Ideologizacja w przekładach baśni Hansa Christiana Andersena, w: Szczęsny, A. K. Hejwowski (red.), Językowy obraz świata w oryginale i przekładzie; Gicala A. 2018. Przekładanie obrazu świata. Językowy obraz świata w przekładzie artystycznym; Grala, M. 2010. Elementy kulturowe a strategie tłumacza w przekładzie współczesnej prozy angloamerykańskiej, w: Hejwowski, K. (red.), Tłumaczenie: leksyka, frazeologia, styl; (2004): Nieprzekładalność kulturowa: „kultura to warowny obóz”, w: tegoż: Kognitywno-komunikacyjna teoria przekładu; Hejwowski, K. 2015. Elementy kulturowe w przekładzie, w: tegoż: Iluzja przekładu. Przekładoznawstwo w ujęciu konstruktywnym; Łyda, A. et al. 2022. Linguistic and cultural aspects of specialized translation; Munday, J. 2016. Introducing Translation Studies. Theories and Applications 4th ed.; Nida E. 2009 Zasady odpowiedniości, w: Bukowski P., M. Heydel Współczesne teorie przekładu. Antologia; Schultze, B 1999. Historia i kultura pod soczewką: kluczowe pojęcia polskiej kultury jako wyzwanie dla tłumacza; w: tejże: Perspektywy polonistyczne i komparatystyczne; Skibińska, E. 1999. Odmienność kulturowa jako problem w przekładzie, w: tejże, Elementy kulturowe we francuskich przekładach „Pana Tadeusza”; Szczerbowski, T. (2002). Kulturowe uwarunkowania przekładu biblijnego. „Stylistyka”; Tabakowska, E. 2002. Bariery kulturowe są zbudowane z gramatyki, w: Lewicki, R. (red.), Przekład – język – kultura; Venuti, L. (red.), The Translation Studies Reader;
- literatura amerykańska – ok. 1/4 wykazanych pozycji.

Poza możliwością korzystania z popularnych baz pełnotekstowych, Uczelnia umożliwia całodobowy dostęp do zasobów w ramach platformy IBUK, która udostępnia publikacje elektroniczne, w tym edukacyjne wielu wydawców, np. publikacje specjalistyczne, naukowe, popularnonaukowe, beletrystyczne. W ramach baz EBSCO udostępnia się czasopisma naukowe różnych wydawców, książki, gazety i inne publikacje. Czytelnia oferuje również dostęp do cyfrowej wypożyczalni

międzybibliotecznej książek i czasopism naukowych. Bibliotekę obsługuje program biblioteczny z szeregiem udogodnień zarówno dla czytelników, jak i dla potrzeb sprawozdawczości, przeglądów itp.

Zasoby, w tym bazy pełnotekstowe, są właściwie dostosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnością – są dostępne z komputera w standardzie WCAG 2.0. Uczelnia w trybie doraźnym udostępnia materiały dydaktyczne, opracowane w formie elektronicznej, nauczycielom akademickim, a także osobom z niepełnosprawnością.

Przyjęte w Uczelni procedury jakościowe przewidują systematyczną wieloaspektową ocenę infrastruktury dydaktycznej, w tym biblioteki i jej zasobów. Pracownicy Biblioteki w ramach swoich obowiązków dbają o dostępność literatury zawartej w sylabusach dla studentów i kadry kierunku. Systematycznie prowadzą przeglądy kart przedmiotów i uzupełniają księgozbiór – w formie tradycyjnej oraz w formie elektronicznej. Dodatkowo, obserwują rynek wydawniczy w celu aktualizacji księgozbioru.

W roku akademickim 2022/2023, w ramach Uczelnianego Systemu Zapewniania Jakości Kształcenia wprowadzono trzy odrębne procedury regulujące proces przeglądów infrastruktury pod kątem jej dostosowania do potrzeb dydaktyki na kierunku oraz potrzeb osób z niepełnosprawnościami. Obejmują one następujące obszary ewaluacji: infrastrukturę dydaktyczną, narzędzia do pracy zdalnej i funkcjonalności platform, infrastrukturę biblioteczną. W przeglądy nie są angażowani nauczyciele akademicki ani studenci. Dla przykładu, w przypadku ewaluacji zbiorów bibliotecznych, procedurę realizują osoby na poziomie władz biblioteki oraz władz Instytutu, a także pracownik działu IT i pełnomocnik Rektora ds. studentów z niepełnosprawnościami. Przeglądy te nie są skuteczne, gdyż nie diagnozują stwierdzonych nieprawidłowości, o których pisano wcześniej.

Nauczyciele akademicki nie uczestniczą w przeglądach systemowo – indywidualnie, na bieżąco zgłaszają potrzeby dotyczące infrastruktury, jej funkcjonowania, potrzeby udoskonalenia, informują bibliotekę na temat potrzeb poszerzenia księgozbioru. Takie informacje mogą także przekazywać studenci, którzy do przeglądów nie są angażowani, mają jedynie możliwość wypowiedzenia swoich opinii w corocznych ankietach. Ewaluacja systemowa pod kątem dostosowania zasobów bibliotecznych do potrzeb realizacji programu studiów nie jest prowadzona w sposób efektywny. Skutkiem braku skutecznych działań w tym zakresie są stwierdzone nieprawidłowości - stosowane przez Uczelnię rozwiązania i podejmowane działania jakościowe w odniesieniu do zasobów bibliotecznych nie są wystarczające.

Studenci w ramach ankietyzacji oceniają infrastrukturę wykorzystywaną w procesie kształcenia. Ocena ta obejmuje wyposażenie sal dydaktycznych, komputerowych, pracowni i laboratoriów oraz dostępność zasobów bibliotecznych. System zapewnienia jakości infrastruktury dla kierunku nie działa jednak prawidłowo, gdyż zdiagnozowane niedoskonałości dotyczące zasobów bibliotecznych mają charakter kluczowy dla realizowanego programu studiów. Stąd, rozwój i doskonalenie infrastruktury, które niewątpliwie mają miejsce, nie jest wystarczający do zapewnienia osiągnięcia kompletu efektów uczenia się i realizacji treści kształcenia na kierunku.

Wyniki okresowych przeglądów są wykorzystywane do doskonalenia infrastruktury dydaktycznej i bibliotecznej, wyposażenia technicznego pomieszczeń, pomocy i środków dydaktycznych,

specjalistycznego oprogramowania, zasobów bibliotecznych, informacyjnych oraz edukacyjnych. Pomimo tego, system zapewnienia jakości infrastruktury dla kierunku nie działa prawidłowo, gdyż nie wszystkie nieprawidłowości są diagnozowane.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 5 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

Kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Infrastruktura dydaktyczna, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne oraz edukacyjne, a także infrastruktura innych podmiotów, w których odbywają się zajęcia są nowoczesne, ale z uwagi na niewystarczające zasoby biblioteczne umożliwiają tylko częściowo prawidłową realizację zajęć i osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w tym opanowanie umiejętności praktycznych i przygotowanie do prowadzenia działalności zawodowej w obszarach zawodowego rynku pracy właściwych dla kierunku. Infrastruktura jest wystarczająco dostosowana do potrzeb osób z niepełnosprawnością, jednakże sposób dostosowania nie zawsze zapewnia tym osobom pełny udział w kształceniu, co jest przedmiotem rekomendacji w ocenie kryterium.

Infrastruktura dydaktyczna, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne podlegają systematycznym przeglądom, jednak przeglądy zasobów bibliotecznych nie są w pełni efektywne. Ponadto, w przeglądach nie uczestniczą ani studenci, ani nauczyciele akademicki, a w działaniach doskonalących wykorzystywane są wyniki wszystkich przeglądów, w tym tych nieefektywnych oraz indywidualne wnioski prowadzących zajęcia.

W analizie stanu faktycznego zostały sformułowane rekomendacje dotyczące zdiagnozowanych uchybień. Propozycja oceny kryterium spełnione częściowo wynika z nieprawidłowości dotyczących 1) zasobów bibliotecznych, które Uczelnia zapewnia dla kierunku; 2) skuteczności przeglądów zasobów bibliotecznych oraz braku angażowania do przeglądów nauczycieli akademickich oraz studentów kierunku.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Zalecenia

Zaleca się:

1. Dostosowanie zasobów bibliotecznych w taki sposób, aby były aktualne i zapewniały osiągnięcie wszystkich efektów uczenia się oraz treści kształcenia przyjętych w programie studiów, a także uwzględniały postęp w obszarach działalności zawodowej/gospodarczej właściwych dla kierunku oraz w obszarze dyscyplin, do których kierunek został przyporządkowany.

2. Prowadzenie kompleksowych przeglądów zasobów bibliotecznych w taki sposób, aby obejmowały zarówno ocenę aktualności i dostosowania do potrzeb procesu nauczania i uczenia się, a także angażowanie nauczycieli akademickich oraz studentów kierunku do przeglądów infrastruktury służącej realizacji programu studiów na kierunku, a następnie wykorzystywanie wyników tych przeglądów, w tym wniosków z oceny dokonywanej przez studentów, do doskonalenia i rozwoju infrastruktury, w tym zasobów bibliotecznych.
3. Podjęcie działań naprawczych zapobiegających występowaniu nieprawidłowości, które stały się podstawą do sformułowania powyższych zaleceń.

Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 6

W Uczelni prowadzona jest współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym, w tym z pracodawcami, w konstruowaniu programu studiów, jego realizacji oraz doskonaleniu. W Jednostce prowadzącej kierunek funkcjonuje Rada Interesariuszy Zewnętrznych, której zadaniem jest opiniowanie programów oraz doradztwo w zakresie ich rozwoju. W Radzie miejsce swoje mają również kluczowi interesariusze ocenianego kierunku, których jest pięciu. To podmioty w sposób formalny połączone z Uczelnią reprezentujący: sektor kultury (dwa muzea), branżę edukacyjno-szkoleniową (centrum edukacyjne), branżę hotelarską, sektor produkcyjny (fabrykę maszyn i urządzeń). W działalności ww. interesariuszy istotną rolę w codziennej działalności operacyjnej pełnią tłumaczenia, w tym tłumaczenia specjalistyczne. W przypadku producenta maszyn, z kolei, język w biznesie i język specjalistyczny niezbędne są w codziennej komunikacji z kontrahentami. Grono interesariuszy, pomimo widocznego nachylenia koncepcji kształcenia w kierunku usług tłumaczeniowych, nie obejmuje podmiotów bezpośrednio zajmujących się usługami tłumaczeniowymi. Brakuje więc podmiotów bezpośrednio powiązanych z rodzajem i zakresem przygotowania zawodowego zaplanowanego w koncepcji kształcenia i w programie studiów. **Rekomenduje się** uzupełnienie grona interesariuszy kluczowych biorących udział w opracowywaniu koncepcji kształcenia, projektowaniu i realizacji programu studiów, a także ich doskonaleniu o podmioty typowe dla działalności w zakresie tłumaczeń.

Interesariusze współpracują z Uczelnią w odniesieniu do tworzenia koncepcji kształcenia i rozwoju programu w formie grupowych spotkań organizowanych systematycznie przez Uczelnię, a także w ramach indywidualnych kontaktów, co potwierdzono podczas wizytacji. Takie formy współpracy, gdzie interesariusze uczestniczą we wspólnych dyskusjach i rozważaniach nad kierunkami rozwoju programu, umożliwiają wspólne ustalanie pożądanych kierunków zmian, wytyczanie celów kształcenia. Współpraca jest więc usystematyzowana i umożliwia wspólne ustalanie kierunku działań rozwojowych kierunku. Niemniej jednak, brak przedstawicieli branży usług tłumaczeniowych powoduje, iż sylwetka absolwenta została nie w pełni odzwierciedlona wśród zewnętrznych doradców kierunku, a sektor kultury zbyt mocno uwypuklony. W celu zapewnienia właściwego odzwierciedlenia sylwetki absolwenta w gronie kluczowych interesariuszy kierunku, **rekomenduje się** podjęcie próby mapowania

kierunku pod tym kątem w celu zapewniania zrównoważonego wpływu poszczególnych grup interesariuszy na kierunek i jego rozwój.

Współpraca Uczelni z otoczeniem społeczno-gospodarczym prowadzona jest systematycznie, jednak wspomniane wcześniej dysproporcje w gronie interesariuszy nie sprzyjają stosowaniu rozwiązań systemowych adekwatnych dla koncepcji kształcenia. Przedstawiciele pracodawców postulują zmiany odnośnie do programu studiów, jego realizacji, współpracy itp. Najlepszym przykładem wyników takiej współpracy jest wspólne z pracodawcami opracowywanie koncepcji aplikacyjnych prac dyplomowych oraz próby ich realizacji, opracowywanie koncepcji etapowej realizacji praktyk zawodowych. Nie jest jednak wiadome, którzy interesariusze mieli dominujący wpływ i znaczenie we wprowadzaniu zmian, gdyż w większości przypadków interesariusze aprobują rozwiązania proponowane przez Uczelnię. **Rekomenduje się** uszczegółowienie zakresu merytorycznego opinii wyrażanych przez interesariuszy w taki sposób, aby umożliwić realną ocenę wkładu każdego z nich w ocenę oraz doskonalenie kierunku.

W formach współpracy Uczelni z otoczeniem społeczno-gospodarczym przeważają praktyki zawodowe, opiniowanie i rozwój programu. Ponadto, odnotowano inne formy aktywności np. współpracę w ramach prowadzenia aplikacyjnych prac dyplomowych, wizyty studyjne u pracodawców, współorganizowane konferencje, wystawy, wykłady. Z uwagi na bliską i intensywną współpracę z interesariuszami potwierdzono planowany rozwój innych form - organizacja warsztatów edukacyjnych, trening kompetencji interkulturowych, na co wskazują pracodawcy. Zróżnicowanie form współpracy z interesariuszami w ramach kierunku jest wystarczające.

Uczelnia zapewnia udział interesariuszy zewnętrznych, w tym pracodawców w różnych formach współpracy, w tym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów również z wykorzystaniem w tym celu efektywnych metod i narzędzi komunikacji na odległość, co sprzyja budowaniu relacji z otoczeniem oraz umożliwia sprawną komunikację w razie braku możliwości obecności interesariusza na miejscu.

Uczelnia prowadzi regularne przeglądy współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym w odniesieniu do programu studiów. Wnioski z przeglądów nie służą jednak wypracowaniu doboru grona kluczowych interesariuszy w taki sposób, aby ich zestawienie było adekwatne dla kierunku i w pełni mapowało profile zawodowe absolwenta uwzględnione w koncepcji kształcenia, gdyż wśród pracodawców brakuje kluczowej dla kierunku branży tłumaczeniowej. Przeglądy dotyczą również form współpracy i prawidłowo skutkują zwiększeniem urozmaicenia tych form, które są adekwatne dla profilu praktycznego. **Rekomenduje się** prowadzenie przeglądów współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym, w tym z pracodawcami w taki sposób, aby klarownie umożliwiały dobór interesariuszy zgodny w koncepcją kształcenia.

Wyniki dotychczas prowadzonych przeglądów są wykorzystywane do rozwoju i doskonalenia współpracy, a w konsekwencji programu studiów. Udział studentów w ocenie jakościowej współpracy jest zapewniony w zakresie praktyk. Nie mają oni jednak wpływu na dobór interesariuszy kształtujących koncepcję kształcenia oraz program studiów. **Rekomenduje się** angażowanie studentów do oceny relacji z otoczeniem społeczno-gospodarczym w odniesieniu do programu studiów i do oceny wpływu tego otoczenia na program i jego realizację.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 6 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Prowadzona jest współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym, w tym z pracodawcami, w konstruowaniu programu studiów, jego realizacji oraz doskonaleniu.

Relacje z otoczeniem społeczno-gospodarczym w odniesieniu do programu studiów i wpływ tego otoczenia na program i jego realizację podlegają systematycznym ocenom, z udziałem studentów, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Zalecenia

Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 7

Na Uczelni zostały stworzone warunki sprzyjające umiędzynarodowieniu procesu kształcenia na kierunku filologia angielska zgodnie z przyjętą koncepcją kształcenia. Umiędzynarodowienie tego procesu opiera się przede wszystkim na uczestnictwie w programie Erasmus+, a innymi formami podnoszenia umiędzynarodowienia kształcenia w obszarze studenckim są m.in.: przewidziana zasadami rekrutacji możliwość przyjmowania na studia osób nieposiadających obywatelstwa polskiego; kształcenie językowe studentów w ramach zajęć prowadzonych w języku angielskim i lektoratów języka niemieckiego; spotkania integracyjne studentów uczestniczących w wymianie; zaangażowanie kół naukowych we współpracę ze studentami zagranicznymi, np. spotkania z okazji St. Patrick's Day. Zajęcia na kierunku prowadzi dwujęzyczna kadra z native speakerami włącznie; wykładowcy publikują w czasopiśmie zagranicznych; biorą udział w międzynarodowych projektach i konferencjach naukowych; uczestniczą w wyjazdach szkoleniowych w ramach programu ERASMUS+; legitymują się członkostwem w organizacjach i stowarzyszeniach międzynarodowych. Do Uczelni zapraszani są zagraniczni prelegenci na wydarzenia Instytutu oraz na spotkania ze studentami. Wykładowcy ocenianego kierunku publikują prace naukowe w języku angielskim. W trakcie pobytów poza granicami kraju wygłaszają w językach obcych wykłady po angielsku na międzynarodowych konferencjach naukowych i dla studentów, są także organizatorami i współorganizatorami konferencji naukowych o zasięgu międzynarodowym. Instytut od 2018 roku współorganizuje cykliczny Międzynarodowy Kongres na temat Edukacji i Praw Człowieka przy współpracy z Uniwersytetem w Mugli z Turcji, Uniwersytetem w Dnieprze w Ukrainie oraz Uniwersytetem we Frankfurcie nad Menem. Innym przykładem jest realizowana w X 2023 roku, wspólnie z Narodową Akademią Nauk

Pedagogicznych Ukrainy, zdalna konferencja „Problems of the Modern Textbook: Educational and Methodological Support of the Educational Process in Times of War and Post-War Recovery”.

Mobilność i umiędzynarodowienie działalności wykładowców są brane pod uwagę podczas okresowych ocen pracowniczych, niemniej nie uwzględniają wyjazdów na przykład w ramach programu Erasmus+, co stanowi zachętę dla kadry. Aktualnie premiowany jest jedynie udział z referatem w międzynarodowych konferencjach naukowych i opieka nad studentami realizującymi kształcenie w ramach programu Erasmus+. Dlatego **rekomenduje się** zaprojektowanie i wdrożenie w ramach oceny okresowej rozwiązań promujących również inne formy umiędzynarodowienia kształcenia i mobilności międzynarodowej.

Biblioteka sukcesywnie uzupełnia zbiory o najnowsze publikacje książkowe i czasopisma w języku angielskim i niemieckim.

Uczelnia stwarza możliwość rozwoju międzynarodowej aktywności wykładowców i studentów m.in. przez też podpisane w ramach programu Erasmus+, który zapewnia integrację środowiska nauczycieli i studentów MUP ze środowiskami zagranicznymi, z którymi podpisano umowy o współpracy, zarówno z uczelniami, jak i pracodawcami. Ocenianemu kierunkowi dedykowane są umowy partnerskie z dwiema uczelniami z Turcji, dwiema z Niemiec i po jednej ze Słowacji, Czech i Izraela. W instytucie działa też koordynator programu Erasmus+, którym jest jeden z wykładowców na ocenianym kierunku. Prowadzone są też spotkania informacyjnych na każdym roku dla studentów; na stronie internetowej Uczelni działa zakładka dotycząca programu Erasmus+; organizowane są spotkania w Uczelni i w mieście ze studentami zagranicznymi w celu integracji, wymiany doświadczeń, zwiedzania Oświęcimia w języku angielskim, wizyt w Międzynarodowym Domu Spotkań Młodzieży w Oświęcimiu itp. Dla poszerzania współpracy międzynarodowej i mobilności studentów i kadry powołano na Uczelni w 2021 roku koordynatora ds. współpracy międzynarodowej, którego zadaniem jest wspieranie uczelnianego koordynatora programu Erasmus+ w nawiązywaniu i podtrzymywaniu kontaktów międzynarodowych i rozszerzanie współpracy w Europie. Studenci mają możliwość wyjazdu na część studiów do uczelni w innym kraju bądź realizacji praktyki w zagranicznych firmach i instytucjach. Pracownicy mają możliwości wyjazdu w celach naukowych, szkoleniowych lub poprowadzenia zajęć dydaktycznych. O wszystkich opcjach studenci i nauczyciele są informowani przez stronę internetową, media społecznościowe, wiadomości e-mailowe oraz przez instytucyjnego koordynatora Erasmus+.

Oferta Uczelni w zakresie wyjazdów i przyjazdów jest wykorzystywana przez wykładowców i studentów. W ciągu ostatnich 3 lat z wyjazdów za granicę w ramach programu Erasmus+ skorzystało 12 osób studiujących filologię angielską, realizując część studiów w uczelni zagranicznej (5 studentów - Turcja) i praktykę w hotelach (7 osób – Niemcy, Irlandia). Na filologii angielskiej w Uczelni studiowała w 2022 roku jedna studentka z partnerskiego uniwersytetu w Winnicy. Z możliwości wyjazdów oferowanych przez program Erasmus+ skorzystało pięcioro wykładowców w 8 wyjazdach (Słowacja, Grecja, Czechy, Hiszpania) i zaznacza się wzrost zainteresowania wyjazdami wśród kadry. W minionym roku Uczelnia gościła dwóch wykładowców z zagranicy, prowadzących zajęcia na ocenianym kierunku (Turcja, Niemcy). Na wiosnę 2024 roku obędzie się pierwsza wizyta wykładowców Levinsky College of Education w Tel-Awivie. Zaś w latach 2019-2022 w Uczelni było zatrudnionych dwóch wykładowców z Niemiec do prowadzenia kursowych zajęć z języka angielskiego w biznesie oraz z języka niemieckiego.

Na ocenianym kierunku lektorat języka obcego innego niż angielski zapewnia osiągnięcie poziomu B2 zgodnie z wymogami dla I stopnia studiów. W przypadku ocenianego kierunku jest to lektorat języka niemieckiego, ważnego w programie studiów ze względu na szczególną rolę historii Oświećcia w stosunkach polsko-niemieckich. W celu usprawnienia komunikacji, na kierunku filologia angielska zajęcia z języka niemieckiego są realizowane w stopniu rozszerzonym i obejmują łącznie 300 godzin i nastawione są na rozwijanie poszczególnych sprawności językowych do poziomu B2. Z tym skoordynowane jest włączanie studentów filologii angielskiej do udziału w wielu spotkaniach międzynarodowych, wykorzystując znajomość języka niemieckiego.

Nauczyciele i pracownicy administracji mają możliwość korzystania z bezpłatnych kursów językowych. Dla pracowników administracji są to kursy języka angielskiego, umożliwiające im płynną komunikację ze studentami i wykładowcami z zagranicy.

Mobilność i umiędzynarodowienie są monitorowane przez instytutową komisję ds. jakości kształcenia, zobowiązaną do bieżącej cyklicznej obserwacji realizacji wyjazdów pracowników instytutu i studentów filologii angielskiej. Regulują to wytyczne zapisane w Uczelnianym Systemie Zapewniania Jakości Kształcenia, wedle których prowadzone są okresowe oceny stopnia umiędzynarodowienia kształcenia, obejmujące ocenę skali, zakresu i zasięgu aktywności międzynarodowej kadry i studentów, a wyniki tych przeglądów są wykorzystywane do intensyfikacji umiędzynarodowienia kształcenia. Oprócz monitoringu wymaganego przez zapisy programu Erasmus+, prowadzona jest systematyczna analiza raportów nauczycieli akademickich, składanych w formie Indywidualnej Karty Nauczyciela Akademickiego (IKANA), wprowadzonej najnowszymi procedurami, co pozwoli na dokonanie ewaluacji, wyciągnięcie wniosków i omówienie ich z władzami Uczelni. Nauczyciele akademicy informują w Karcie o udziale w wyjazdach zagranicznych (konferencje, prowadzenie szkoleń). Kartę składają do kierownika zakładu po zakończeniu roku akademickiego (w październiku). Procedury te są w trakcie implementacji.

Ponadto, w kwestii programu ERASMU+, po realizacji zaplanowanych mobilności międzynarodowych, sporządzane są raporty, a ich wyniki są przez koordynatora instytutowego przedstawiane władzom Uczelni w celu ewaluacji i upowszechnienia rezultatów programu Erasmus+. Po zakończeniu mobilności studenci i kadra akademicka piszą sprawozdania z wyjazdu i wypełniają ankietę, a zawarte w nich uwagi służą udoskonalaniu procesu organizacji mobilności.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 7 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Zostały stworzone warunki sprzyjające umiędzynarodowieniu kształcenia na kierunku, zgodnie z przyjętą koncepcją kształcenia, to jest nauczyciele akademicy są przygotowani do nauczania, a studenci do uczenia się w językach obcych, wspierana jest międzynarodowa mobilność studentów i nauczycieli akademickich, a także tworzona jest oferta kształcenia w językach obcych, co skutkuje systematycznym podnoszeniem stopnia umiędzynarodowienia i wymiany studentów i kadry.

Umiejędzynarodowienie kształcenia podlega systematycznym ocenom, z udziałem studentów, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

W analizie stanu faktycznego zostały sformułowane rekomendacje dotyczące zdiagnozowanych uchybień, które nie mają wpływu na ogólną pozytywną ocenę spełniania kryterium.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Zalecenia

Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 8

Małopolska Uczelnia Państwowa im. rtm. Witolda Pileckiego w Oświęcimiu oferuje studentom kierunku filologia angielska szerokie i zróżnicowane wsparcie w całym procesie uczenia się. Prowadzone na Uczelni działania są adekwatne do profilu prowadzonego kierunku studiów i dostosowywane do różnych grup odbiorców. Wsparcie to przyjmuje formy zarówno organizacyjne, jak i finansowe. Do wielu aspektów podchodzi się w sposób zindywidualizowany. Na kierunku filologia angielska kluczową uwagę kładzie się na rozwój wśród studentów kompetencji niezbędnych do wejścia na rynek pracy.

Studenci ocenianego kierunku otrzymują informacje dotyczące programu studiów, form oraz kryteriów zaliczania zajęć na pierwszych zajęciach. W ramach wsparcia w procesie zdobywania wiedzy wszyscy nauczyciele akademicki prowadzą konsultacje przedmiotowe. Za sprawy studenckie na ocenianym kierunku odpowiedzialny jest opiekun roku, pełniący rolę łącznika pomiędzy Władzami Uczelni a studentami. W Instytucie za obsługę administracyjną studentów odpowiada sekretariat. Pracownicy są dostępni w ciągu tygodnia w konkretnych terminach, a także w dodatkowych godzinach po wcześniejszym umówieniu się.

Uczelnia wspiera studentów w zakresie korzystania z infrastruktury wykorzystywanej w ramach kształcenia z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość. Przewiduje się również rozwiązania, które wspierają studentów wykluczonych cyfrowo. Osoby, których dotyczy ten problem, by uczestniczyć w zajęciach mogą otrzymać w uzasadnionym przypadku dostęp do korzystania z uczelnianych komputerów.

Na Uczelni aktywnie działa samorząd studencki, który spełnia swoje ustawowe zadania, reprezentując społeczność studencką na forum Uczelni, odpowiadając za sprawy socjalno-bytowe studentów, udział w działaniach projakościowych, oraz dbając o integrację środowiska studenckiego. Finansowanie konieczne do realizacji regulaminowych obowiązków samorządu studenckiego jest zapewniane przez Uczelnię. Samorząd posiada swoją siedzibę niezbędną do codziennej pracy. Samorząd realizuje ponadto szereg inicjatyw skierowanych do studentów. Należy jednak zauważyć, że samorząd działa jedynie na poziomie ogólnouczelnianym, a w jego struktury nie wchodzi studenci ocenianego

kierunku. Samorząd studencki regularnie kontaktuje się ze starostami roku, dzięki czemu wspiera również poszczególne wydziały. Wydarzenia organizowane przez samorząd studencki są kierowane do wszystkich studentów Uczelni, w tym studentów filologii angielskiej.

Na Uczelni za rozwój kompetencji zawodowych i wsparcie w wejściu na rynek pracy odpowiada Akademickie Biuro Karier Uczelni. W zakres ich działań wchodzi doradztwo zawodowe i ewidencja instytucji w których studenci mogą odbywać praktyki zawodowe czy staże. Należy jednak zwrócić uwagę na to, że ankietyzacja dotycząca praktyk studenckich nie diagnozuje nieprawidłowości, a jakość oraz poziom różnorodności zapewnianych praktyk są niewystarczające dla studentów. W efekcie, muszą samodzielnie starać się o odbycie praktyk, często poza miastem, w którym podbierają naukę. **Zaleca się** przeprowadzenie bardziej szczegółowej i efektywnej ewaluacji praktyk, kładąc szczególny nacisk na rodzaj czynności, jakie są wykonywane przez studentów.

Studenci mają możliwość ubiegania się o pomoc materialną określoną zgodnie z ustawą Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Dostępne są stypendia socjalne, stypendium rektora, stypendium specjalne dla osób z niepełnosprawnościami oraz zapomogi. Skargi i wnioski z odwołaniem rozpatrywane są przez gremia odwoławcze. Szczegółowe warunki przyznawania stypendiów określa regulamin świadczeń dla studentów. Należy zwrócić uwagę na fakt, iż w terminie przeprowadzonej oceny kierunku, nie były ustalone stawki na stypendium rektora ani wykazane terminy planowanych wypłat stypendium. Mając na uwadze, iż jest to forma wsparcia materialnego studentów, **rekomenduje się** usprawnienie systemu stypendium rektora w zakresie efektywniejszego wydawania decyzji stypendialnych, opartego o racjonalną terminowość, tak aby zapewniał on stały system motywacyjny studentów, mając wyraz również w ich sytuacji socjalno-bytowej.

System motywacyjny studentów do osiągania bardzo dobrych wyników w nauce opiera się nie tylko na systemie stypendialnym. Dodatkowym, pozamaterialnym rozwiązaniem, motywującym studentów do uczenia się i osiągania efektów uczenia się, są prowadzone przez Uczelnię programy wymian studenckich Erasmus+, gdzie jednym z kryteriów kwalifikacyjnych jest średnia ocen. Prowadzone są działania promocyjne programów wymiany studenckiej. Uczelnia stwarza studentom warunki do uzyskania niezbędnych funduszy na potrzeby organizacji konferencji, ale także wyjazdów czy artykułów naukowych. Wsparcie dla studentów wyróżniających się jest oferowane studentom także w sferze organizacyjnej. Na wniosek student może uzyskać zgodę na odbywanie studiów w trybie indywidualnej organizacji studiów. Należy jednak podkreślić, że wskazane przez Uczelnię działania nie stanowią wystarczającej motywacji dla studentów do zaangażowania w działalność naukową. **Rekomenduje się** zintensyfikowanie działań mających na celu zaangażowanie studentów w działalność naukową.

Studenci z niepełnosprawnościami mogą uzyskać wsparcie ze strony Biura Obsługi Studentów Niepełnosprawnych. Uczelnia prowadzi działania doskonalące infrastrukturę w związku z potrzebami osób z niepełnosprawnościami. Dzięki staraniom Uczelni studenci mogą korzystać w pełni z oferty edukacyjnej.

W zakresie wsparcia psychologicznego Uczelnia zapewnia dyżury psychologa. Są to indywidualne bezpłatne konsultacje ustalane w terminach dogodnych dla osób potrzebujących nagłego wsparcia.

W Uczelni prowadzone są działania informacyjne i edukacyjne w zakresie bezpieczeństwa studentów oraz przeciwdziałania wszelkim formom dyskryminacji i przemocy. Za wsparcie studentów w tym zakresie odpowiada Rzecznik Praw Studentów, który działa w porozumieniu z samorządem studenckim. Opis oraz charakterystyka jego działań została opisana w Regulaminie Działania Uczelnianego Rzecznika Praw Studentów w Małopolskiej Uczelni Państwowej im. Rotmistrza Witolda Pileckiego w Oświęcimiu.

Ewaluacja systemu wsparcia studentów opiera się głównie o nieformalne kontakty studentów z pracownikami Uczelni oraz w związku z działalnością samorządu studenckiego. Przekazywane w ramach spotka uwagi studentów stanowią podstawę do podejmowania działań projakościowych. Uczelnia prowadzi dodatkowo badania jakości zajęć dydaktycznych, kształcenia zdalnego oraz badania losów absolwentów, częścią których są elementy wsparcia studentów.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 8

Kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Uczelnia w szerokim zakresie udziela opieki oraz wsparcia w procesie uczenia się i osiągania efektów uczenia się na realizowanym kierunku. Studenci mają dostęp do wsparcia procesu dydaktycznego, naukowego, istnieją możliwości indywidualizacji procesu kształcenia oraz dodatkowego rozwoju swoich zainteresowań. Studenci mają możliwość korzystania z programów mobilności oraz uzyskania wsparcia w wejściu na rynek pracy. Uczelnia zapewnia wsparcie psychologiczne studentów. Ocena systemu wsparcia opiera się na bieżącym zgłaszaniu uwag. Podejmowane przez Uczelnię działania mające na celu zapewnienie wsparcia studentom w procesie uczenia się nie są jednak kompletne. Zdiagnozowano nieprawidłowości zaprezentowane poniżej:

1. Brak kontroli nad czynnościami wykonywanymi przez studentów w ramach praktyk studenckich.
2. Brak zapewnienia przez Akademickie Biuro Karier dostatecznej liczby miejsc, w których studenci mogą odbyć praktyki związane z ich kierunkiem studiów.
3. Brak ustalenia stawek na stypendium rektora oraz brak wypłacenia stypendium.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Zalecenia

1. Przeprowadzanie bardziej szczegółowej, pogłębionej i efektywnej ewaluacji praktyk, wykazującej nieprawidłowości.
2. Opracowanie właściwych zasad, zgodnych z przepisami, przyznawania stypendium Rektora.
3. Podjęcie działań naprawczych zapobiegających występowaniu nieprawidłowości, które stały się podstawą do sformułowania powyższych zaleceń.

Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 9

Informacja o studiach jest dostępna publicznie na stronie internetowej Uczelni oraz w mediach społecznościowych. Została przedstawiona w sposób gwarantujący łatwość zapoznania się z nią, nie zawierając przy tym ograniczeń związanych z miejscem, czasem, używanym przez odbiorców sprzętem i oprogramowaniem. Układ stron internetowych, sposób nawigowania umożliwia intuicyjne wyszukiwanie informacji. Na głównej stronie Uczelni zamieszczony jest odnośnik do Biuletynu Informacji Publicznej, w którym znajdują się kluczowe informacje z perspektywy interesariuszy zewnętrznych i wewnętrznych. Strona internetowa jest również dostosowana do potrzeb osób z niepełnosprawnościami, a także osób niepolskojęzycznych.

Strona i odpowiednie podstrony Uczelni zawierają kluczowe informacje o studiach, relewantne z perspektywy studenckiej, potencjalnych kandydatów na studia oraz innych osób mogących wyrażać zainteresowanie kierunkiem filologia angielska i funkcjonowaniem całej jednostki. Wśród informacji powszechnie dostępnych znajdują się m.in.:

- Informacje na temat celów kształcenia kierunku filologia angielska;
- Warunki przyjęć i kryteria kwalifikacji kandydatów;
- Podstawowe informacje o trybie rekrutacji na studia;
- Programy studiów prowadzonych kierunków wraz z sylabusami;
- Ogólną charakterystykę systemu weryfikacji efektów uczenia się zamieszczoną w regulaminie studiów;
- Zasady dyplomowania;
- Charakterystykę studiowania na kierunku filologia angielska;
- Zakres możliwego wsparcia w procesie uczenia się;
- Opis procesu uczenia się i oraz jego organizacji.

W przedstawionych na stronie informacjach dostępny jest szczegółowy terminarz rekrutacji, kompetencje wymagane od kandydata na studia. Zawarte są wymagane *Rozporządzeniu w sprawie studiów z dn. 27 września 2018* informacje takie jak: forma studiów, tytuł zawodowy nadawany absolwentowi, wskazanie w ramach poszczególnych zajęć opisu efektów uczenia się realizowanych na ocenianym kierunku studiów oraz treści programowe zapewniające uzyskanie tych efektów, sylwetki absolwenta, metod weryfikacji i oceny osiągniętych przez studenta efektów uczenia się, zasad i formy odbywania praktyk zawodowych, a także o zatrudnieniu absolwentów.

Na głównej stronie uczelni zamieszczone są harmonogramy zajęć, dyżury nauczycieli akademickich, karty przedmiotów. Dodatkowo, na stronie znajdują się odnośniki do poszczególnych regulaminów czy webinarów.

Uczelnia prowadzi monitorowanie aktualności, rzetelności, zrozumiałości, kompleksowości informacji o studiach oraz jej zgodności z potrzebami różnych grup odbiorców. Dotyczy to kandydatów na studia, studentów i pracodawców. Przedmiotem analizy jest szczegółowość informacji i sposób jej prezentacji.

Stwierdzić należy, że wyniki monitorowania są skutecznie wykorzystywane do doskonalenia jakości informacji o studiach, o czym świadczy kompletność i łatwość dostępu.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 9

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Zapewniony jest publiczny dostęp do aktualnej, kompleksowej, zrozumiałej i zgodnej z potrzebami różnych grup odbiorców informacji o programie studiów i realizacji procesu nauczania i uczenia się na kierunku oraz o przyznawanych kwalifikacjach, warunkach przyjęcia na studia i możliwościach dalszego kształcenia, a także o zatrudnieniu absolwentów.

Zakres przedmiotowy i jakość informacji o studiach podlegają systematycznym ocenom, w których uczestniczą studenci i inni odbiorcy informacji, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Zalecenia

Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 10

Standard jakości kształcenia 10.1

Nadzór merytoryczny, organizacyjny i administracyjny nad kierunkiem studiów sprawuje Prorektor ds. Nauczania i Rozwoju. Prorektor współpracuje z Prorektorem ds. Studenckich i Promocji, z Dyrektorem Instytutu, Uczelnianą Radą ds. Jakości Kształcenia, Instytutową Komisją ds. Jakości Kształcenia oraz z Instytutową Radą Programową. Bezpośrednio, z ramienia Instytutu, nadzór nad kierunkiem studiów sprawuje Kierownik *filologii angielskiej*. Do zadań Kierownika należy między innymi organizacja i kontrola procesu dydaktycznego. Projektowanie zmian, ich przeprowadzanie oraz zatwierdzanie programu studiów dokonuje się pod kierunkiem Dyrektora Instytutu, przy czym wszelkie zmiany, modyfikacje i zatwierdzanie programu studiów przeprowadza się we współpracy z Instytutową Komisją ds. Jakości Kształcenia. Ostatecznie zmiany w programie studiów zatwierdza Senat Uczelni.

Wszelkie zmiany, zatwierdzanie oraz wycofanie programu studiów dokonywane są w oparciu o oficjalnie przyjęte procedury. Określa je uchwała Uczelni w sprawie wprowadzenia i funkcjonowania Uczelnianego Systemu Zapewnienia Jakości Kształcenia.

Nowoczesne osiągnięcia dydaktyki akademickiej oraz technologie informacyjne i techniki kształcenia na odległość są uwzględniane w programie studiów, choć obecnie na kierunku nie prowadzi się kształcenia na odległość.

Przyjęcie kandydatów na studia odbywa się w oparciu o formalnie przyjęte warunki oraz formalnie sformułowane kryteria kwalifikacji.

Na kierunku przeprowadza się systematyczną, przynajmniej raz na semestr, ocenę programu studiów. Ocena obejmuje zgodność programu studiów z aktualnymi przepisami, nad czym nadzór sprawuje Dział Nauczania. Ponadto w ramach oceny programu studiów dokonuje się przeglądu efektów uczenia się, co leży w gestii Instytutowej Komisji ds. Jakości Kształcenia. Ocena programu studiów odnosi się także do pkt. ECTS, metod weryfikacji efektów uczenia się, założonych dla poszczególnych zajęć i grup zajęć, a także stopień osiągania przez studentów efektów uczenia się. Jednak analiza stanu faktycznego wykazała, że słabością procesu oceny programu studiów a kierunku jest brak analizy i oceny sposobu przeprowadzania praktyk zawodowych oraz osiągania przez studentów założonych dla praktyk zawodowych efektów uczenia się. Dobór metod weryfikacji osiągania przez studentów efektów uczenia się, przewidzianych dla praktyk zawodowych, okazał się nieskuteczny. Praktyki zawodowe należą do najważniejszych komponentów procesu kształcenia na kierunku. W związku z tym poniżej sformułowano **zalecenie**. Ponadto, jak stwierdzono w analizie stanu faktycznego kryterium 2, nie zapewniono wymaganej puli zajęć kształtujących umiejętności praktyczne poprzez dostosowanie charakteru seminarium dyplomowego do kryteriów takich zajęć - w tym aspekcie działanie systemu zapewnienia jakości kształcenia także okazało się nieskuteczne.

W procesie oceny programu studiów uwzględnia się sugestie interesariuszy wewnętrznych - program studiów jest weryfikowany i akceptowany przez przedstawicieli studentów (biorą udział w pracach Zakładowej Komisji ds. Jakości Kształcenia, która stanowi część Instytutowej Komisji ds. Jakości Kształcenia); ponadto, na skutek sugestii studentów, zredukowano godziny zajęć z *języka niemieckiego*; uwzględnia się również inicjatywy interesariuszy zewnętrznych, którzy opiniują plany studiów. Dla przykładu, w ramach tej współpracy podjęto decyzję o rezygnacji z zajęć *bezpieczeństwo i higiena pracy* (studenci realizują na I roku studiów kurs BHP) oraz z zajęć *ochrona własności przemysłowej i prawa autorskiego*.

Systematyczna ocena programu studiów przeprowadzana jest w oparciu o system ankiet. Badania ankietowe, skierowane do studentów i pracodawców, przeprowadzane są co pół roku. Celem badań ankietowych jest formułowanie przez studentów oraz pracodawców konkretnych rekomendacji, dotyczących programu studiów. Dla przykładu, na podstawie rekomendacji wprowadzono takie zajęcia, jak *Techniki skutecznej komunikacji w języku angielskim*, *Język angielski w mediach*, *Turystyka literacka*. W ramach oceny programu studiów bierze się pod uwagę prace etapowe i dyplomowe, a także informację zwrotną, otrzymywaną od studentów. Ocenie podlega również infrastruktura dydaktyczna Uczelni.

Interesariusze wewnętrzni i zewnętrzni biorą udział w systematycznej ocenie programu studiów. Przedstawiciele studentów uczestniczą w pracach Zakładowej Komisji ds. Jakości Kształcenia, ponadto wśród studentów przeprowadzane są badania ankietowe. Jeśli chodzi o interesariuszy zewnętrznych, to opiniują oni plany studiów oraz mogą brać udział w procesie przygotowywania prac dyplomowych o praktycznym charakterze, zgłaszając konkretne zapotrzebowania tematyczne przyszłych prac dyplomowych.

Na kierunku wykorzystuje się efekty monitoringu programu studiów do doskonalenia tego programu. Dowodem mogą być m.in. sugestie, płynące tak ze strony studentów, jak i pracodawców. Istotną

słabością jednak okazały się wadliwe i niedostateczne analizy, odnośnie praktyk zawodowych, których wyniki nie mogły przełożyć się na poprawę sposobu realizacji praktyk zawodowych na kierunku.

Jakość kształcenia na kierunku jest poddawana cyklicznej ocenie zewnętrznej. Niniejsza wizytacja zespołu oceniającego PKA jest trzecią oceną jakości kształcenia. Należy zaznaczyć, że wyniki tej oceny zostały wykorzystane na kierunku do doskonalenia jakości kształcenia (na przykład w przypadku oceny kryterium 1), ale w sposób niepełny i niekonsekwentny, szczególnie gdy chodzi o zdiagnozowane w kryterium 2.4., słabości i uchybienia, dotyczące sposobu organizacji, przeprowadzania i oceny praktyk zawodowych na kierunku.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 10

Kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Na kierunku zostały formalnie przyjęte i są stosowane zasady projektowania, zatwierdzania i zmiany programu studiów. Prowadzone są systematyczne oceny programu studiów oparte o wyniki analizy wiarygodnych danych i informacji, z udziałem interesariuszy wewnętrznych, w tym studentów, oraz interesariuszy zewnętrznych, które mają na celu doskonalenie jakości kształcenia. Jakość kształcenia na kierunku podlega cyklicznym zewnętrznym ocenom jakości kształcenia, których wyniki są publicznie dostępne i wykorzystywane w doskonaleniu jakości.

Propozycja oceny kryterium spełnione częściowo wynika z nieprawidłowości dotyczących:

- 1) nieskutecznego systemu oceny sposobu organizacji i przeprowadzania praktyk oraz osiągania założonych efektów uczenia się dla praktyk zawodowych na kierunku.
- 2/ niezapewnienia wymaganej puli zajęć kształtujących umiejętności praktyczne poprzez niedostosowanie charakteru seminarium dyplomowego do kryteriów, określających charakter takich zajęć.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Zalecenia

- 1/ podjęcie działań naprawczych, które wyeliminują nieefektywność oceny sposobu przeprowadzania, organizacji i monitoringu osiągania założonych efektów uczenia się dla praktyk zawodowych;
- 2/ podjęcie działań naprawczych, które wyeliminują błąd polegający na braku odpowiedniej puli zajęć, kształtujących umiejętności praktyczne, przez zmianę charakteru seminariów dyplomowych;
- 3/ Podjęcie działań naprawczych zapobiegających występowaniu nieprawidłowości, które stały się podstawą do sformułowania powyższych zaleceń.

5. Załączniki:

Załącznik nr 1. Podstawa prawna oceny jakości kształcenia

1. Ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 742);
2. Ustawa z dnia 3 lipca 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. poz. 1669, z późn. zm.);
3. Ustawa z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 226).
4. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 12 września 2018 r. w sprawie kryteriów oceny programowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1787);
5. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 661, z późn. zm.);
6. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6-8 Polskiej Ramy Kwalifikacji (Dz. U z 2018 r. poz. 2218).
7. Statut Polskiej Komisji Akredytacyjnej przyjęty uchwałą nr 4/2018 Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 13 grudnia 2018 r. w sprawie statutu Polskiej Komisji Akredytacyjnej, z późn. zm.;
8. Uchwała nr 67/2019 Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 28 lutego 2019 r. w sprawie zasad przeprowadzania wizytacji przy dokonywaniu oceny programowej, z późn. zm.
9. Uchwała nr 600/2023 Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 27 lipca 2023 r. w sprawie przeprowadzania wizytacji przy dokonywaniu oceny programowej.

Szczegółowe kryteria dokonywania oceny programowej**Profil praktyczny****Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się****Standard jakości kształcenia 1.1**

Koncepcja i cele kształcenia są zgodne ze strategią uczelni oraz mieszczą się w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których kierunek jest przyporządkowany, uwzględniają postęp w obszarach działalności zawodowej/gospodarczej właściwych dla kierunku, oraz są zorientowane na potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym w szczególności zawodowego rynku pracy.

Standard jakości kształcenia 1.2

Efekty uczenia się są zgodne z koncepcją i celami kształcenia oraz dyscypliną lub dyscyplinami, do których jest przyporządkowany kierunek, opisują, w sposób trafny, specyficzny, realistyczny i pozwalający na stworzenie systemu weryfikacji, wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne osiąmane przez studentów, a także odpowiadają właściwemu poziomowi Polskiej Ramy Kwalifikacji oraz profilowi praktycznemu.

Standard jakości kształcenia 1.2a

Efekty uczenia się w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy, zawierają pełny zakres ogólnych i szczegółowych efektów uczenia się zawartych w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 1.2b

Efekty uczenia się w przypadku kierunków studiów kończących się uzyskaniem tytułu zawodowego inżyniera lub magistra inżyniera zawierają pełny zakres efektów, umożliwiających uzyskanie kompetencji inżynierskich, zawartych w charakterystykach drugiego stopnia określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2018 r. poz. 2153 i 2245).

Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się**Standard jakości kształcenia 2.1**

Treści programowe są zgodne z efektami uczenia się oraz uwzględniają aktualną wiedzę i jej zastosowania z zakresu dyscypliny lub dyscyplin, do których kierunek jest przyporządkowany, normy

i zasady, a także aktualny stan praktyki w obszarach działalności zawodowej/gospodarczej oraz zawodowego rynku pracy właściwych dla kierunku.

Standard jakości kształcenia 2.1a

Treści programowe w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy obejmują pełny zakres treści programowych zawartych w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 2.2

Harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, a także liczba semestrów, liczba godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i szacowany nakład pracy studentów mierzony liczbą punktów ECTS, umożliwiającą studentom osiągnięcie wszystkich efektów uczenia się.

Standard jakości kształcenia 2.2a

Harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, a także liczba semestrów, liczba godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i szacowany nakład pracy studentów mierzony liczbą punktów ECTS w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 2.3

Metody kształcenia są zorientowane na studentów, motywują ich do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się oraz umożliwiają studentom osiągnięcie efektów uczenia się, w tym w szczególności umożliwiają przygotowanie do działalności zawodowej w obszarach zawodowego rynku pracy właściwych dla kierunku.

Standard jakości kształcenia 2.4

Program praktyk zawodowych, organizacja i nadzór nad ich realizacją, dobór miejsc odbywania oraz środowisko, w którym mają miejsce, w tym infrastruktura, a także kompetencje opiekunów zapewniają prawidłową realizację praktyk oraz osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w szczególności tych, które są związane z przygotowaniem zawodowym.

Standard jakości kształcenia 2.4a

Program praktyk zawodowych, organizacja i nadzór nad ich realizacją, dobór miejsc odbywania oraz środowisko, w którym mają miejsce, w tym infrastruktura, a także kompetencje opiekunów, w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 2.5

Organizacja procesu nauczania zapewnia efektywne wykorzystanie czasu przeznaczonego na nauczanie i uczenie się oraz weryfikację i ocenę efektów uczenia się.

Standard jakości kształcenia 2.5a

Organizacja procesu nauczania i uczenia się w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy jest zgodna z regułami i wymaganiami w zakresie sposobu organizacji kształcenia zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie

Standard jakości kształcenia 3.1

Stosowane są formalnie przyjęte i opublikowane, spójne i przejrzyste warunki przyjęcia kandydatów na studia, umożliwiające właściwy dobór kandydatów, zasady progresji studentów i zaliczania poszczególnych semestrów i lat studiów, w tym dyplomowania, uznawania efektów i okresów uczenia się oraz kwalifikacji uzyskanych w szkolnictwie wyższym, a także potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych w procesie uczenia się poza systemem studiów.

Standard jakości kształcenia 3.2

System weryfikacji efektów uczenia się umożliwia monitorowanie postępów w uczeniu się oraz rzetelną i wiarygodną ocenę stopnia osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, a stosowane metody weryfikacji i oceny są zorientowane na studenta, umożliwiają uzyskanie informacji zwrotnej o stopniu osiągnięcia efektów uczenia się oraz motywują studentów do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się, jak również pozwalają na sprawdzenie i ocenę wszystkich efektów uczenia się, w tym w szczególności opanowania umiejętności praktycznych i przygotowania do prowadzenia działalności zawodowej w obszarach zawodowego rynku pracy właściwych dla kierunku.

Standard jakości kształcenia 3.2a

Metody weryfikacji efektów uczenia się w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy, są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 3.3

Prace etapowe i egzaminacyjne, projekty studenckie, dzienniki praktyk, prace dyplomowe, studenckie osiągnięcia naukowe/artystyczne lub inne związane z kierunkiem studiów, jak również udokumentowana pozycja absolwentów na rynku pracy lub ich dalsza edukacja potwierdzają osiągnięcie efektów uczenia się.

Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry

Standard jakości kształcenia 4.1

Kompetencje i doświadczenie, kwalifikacje oraz liczba nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia ze studentami zapewniają prawidłową realizację zajęć oraz osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się.

Standard jakości kształcenia 4.1a

Kompetencje i doświadczenie oraz kwalifikacje nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia ze studentami w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 4.2

Polityka kadrowa zapewnia dobór nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia, oparty o transparentne zasady i umożliwiający prawidłową realizację zajęć, uwzględnia systematyczną ocenę kadry prowadzącej kształcenie, przeprowadzaną z udziałem studentów, której wyniki są wykorzystywane w doskonaleniu kadry, a także stwarza warunki stymulujące kadrę do ustawicznego rozwoju.

Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie

Standard jakości kształcenia 5.1

Infrastruktura dydaktyczna, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne oraz edukacyjne, a także infrastruktura innych podmiotów, w których odbywają się zajęcia są nowoczesne, umożliwiają prawidłową realizację zajęć i osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w tym opanowanie umiejętności praktycznych i przygotowania do prowadzenia działalności zawodowej w obszarach zawodowego rynku pracy właściwych dla kierunku, jak również są dostosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnością, w sposób zapewniający tym osobom pełny udział w kształceniu.

Standard jakości kształcenia 5.1a

Infrastruktura dydaktyczna uczelni, a także infrastruktura innych podmiotów, w których odbywają się zajęcia w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 5.2

Infrastruktura dydaktyczna, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne podlegają systematycznym przeglądom, w których uczestniczą studenci, a wyniki tych przeglądów są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku

Standard jakości kształcenia 6.1

Prowadzona jest współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym, w tym z pracodawcami, w konstruowaniu programu studiów, jego realizacji oraz doskonaleniu.

Standard jakości kształcenia 6.2

Relacje z otoczeniem społeczno-gospodarczym w odniesieniu do programu studiów i wpływ tego otoczenia na program i jego realizację podlegają systematycznym ocenom, z udziałem studentów, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku

Standard jakości kształcenia 7.1

Zostały stworzone warunki sprzyjające umiędzynarodowieniu kształcenia na kierunku, zgodnie z przyjętą koncepcją kształcenia, to jest nauczyciele akademicki są przygotowani do nauczania, a studenci do uczenia się w językach obcych, wspierana jest międzynarodowa mobilność studentów i nauczycieli akademickich, a także tworzona jest oferta kształcenia w językach obcych, co skutkuje systematycznym podnoszeniem stopnia umiędzynarodowienia i wymiany studentów i kadry.

Standard jakości kształcenia 7.2

Umiędzynarodowienie kształcenia podlega systematycznym ocenom, z udziałem studentów, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia

Standard jakości kształcenia 8.1

Wsparcie studentów w procesie uczenia się jest wszechstronne, przybiera różne formy, adekwatne do efektów uczenia się, uwzględnia zróżnicowane potrzeby studentów, sprzyja rozwojowi społecznemu i zawodowemu studentów poprzez zapewnienie dostępności nauczycieli akademickich, pomoc w procesie uczenia się i osiągnięciu efektów uczenia się oraz w przygotowania do prowadzenia działalności zawodowej w obszarach zawodowego rynku pracy właściwych dla kierunku, motywuje studentów do osiągania bardzo dobrych wyników uczenia się, jak również zapewnia kompetentną pomoc pracowników administracyjnych w rozwiązywaniu spraw studenckich.

Standard jakości kształcenia 8.2

Wsparcie studentów w procesie uczenia się podlega systematycznym przeglądom, w których uczestniczą studenci, a wyniki tych przeglądów są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach

Standard jakości kształcenia 9.1

Zapewniony jest publiczny dostęp do aktualnej, kompleksowej, zrozumiałej i zgodnej z potrzebami różnych grup odbiorców informacji o programie studiów i realizacji procesu nauczania i uczenia się na kierunku oraz o przyznawanych kwalifikacjach, warunkach przyjęcia na studia i możliwościach dalszego kształcenia, a także o zatrudnieniu absolwentów.

Standard jakości kształcenia 9.2

Zakres przedmiotowy i jakość informacji o studiach podlegają systematycznym ocenom, w których uczestniczą studenci i inni odbiorcy informacji, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów

Standard jakości kształcenia 10.1

Zostały formalnie przyjęte i są stosowane zasady projektowania, zatwierdzania i zmiany programu studiów oraz prowadzone są systematyczne oceny programu studiów oparte o wyniki analizy wiarygodnych danych i informacji, z udziałem interesariuszy wewnętrznych, w tym studentów oraz zewnętrznych, mające na celu doskonalenie jakości kształcenia.

Standard jakości kształcenia 10.2

Jakość kształcenia na kierunku podlega cyklicznym zewnętrznym ocenom jakości kształcenia, których wyniki są publicznie dostępne i wykorzystywane w doskonaleniu jakości.

Polska
Komisja
Akredytacyjna

www.pka.edu.pl